TRYZNAS KEFIRAS

3

Читай же, дорогой читатель! Если, конечно, ты еще способен читать, то есть участвовать в творчестве, а не просто потреблять «тексты» и класть их обратно на полку. Ну а если ты не творец, пусти себе пулю в лоб. Или дай волю своему недобитому воображению.

(Александр Бренер, Барбара Шульц «На ножах со всем существующим»).

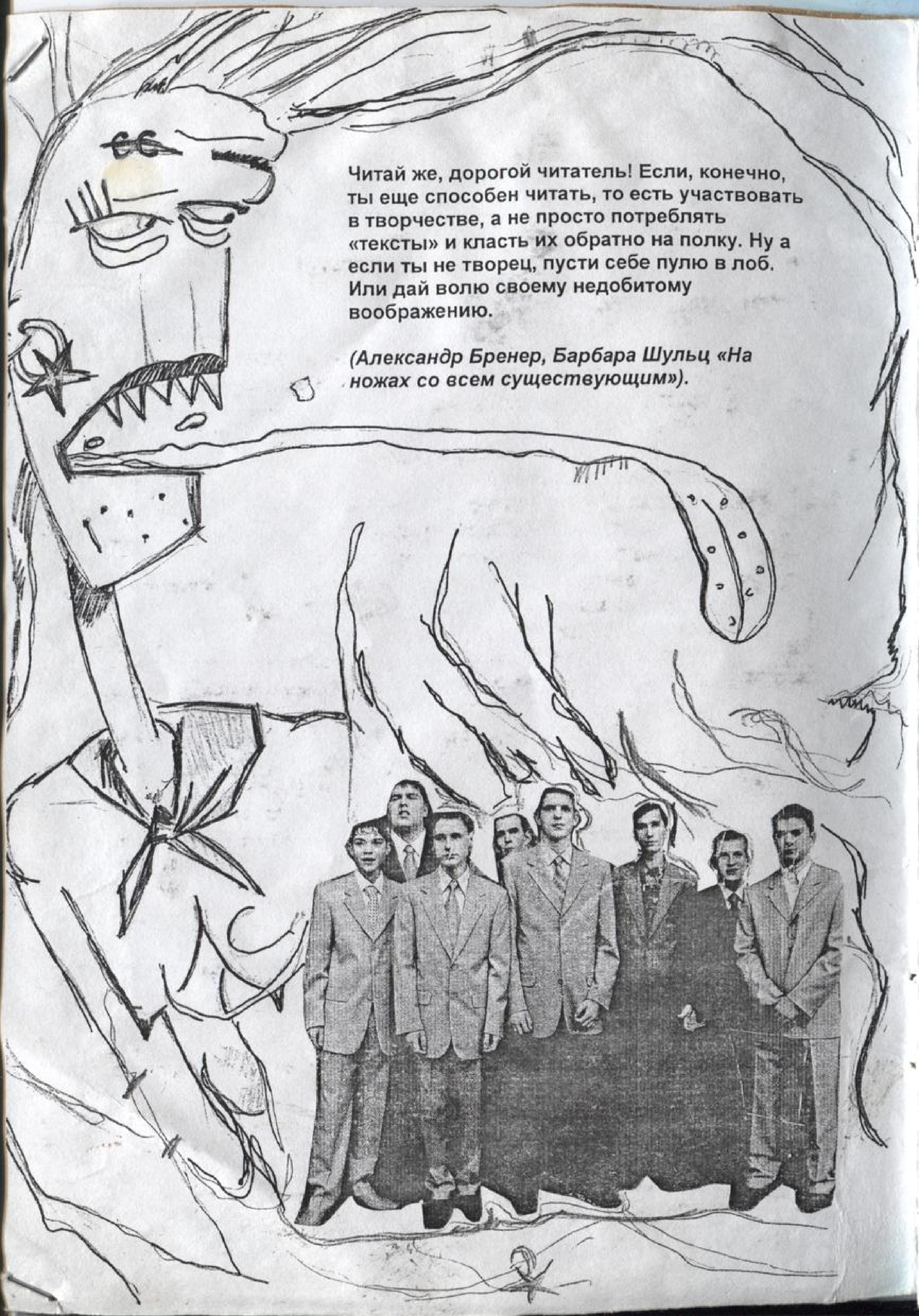

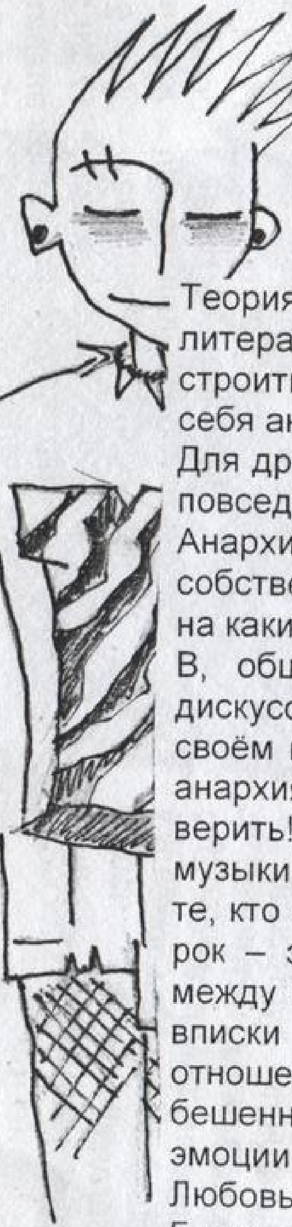

В качестве предисловия к номеру..

Теория и практика... Для кого-то важнее читать тонны литературы, бесконечно дискутировать на форумах в интернете и строить далекие планы на мировую революцию. Они называют себя анархистами.

Для других анархия – образ жизни. Идея, которая отображается в повседневной жизни.

Анархия здесь и сейчас: в отношениях с людьми, в творчестве, в собственной голове! Ведь начиная только с себя, можно надеется на какие-то позитивные изменения в мире.

В, общем-то, я не против (и даже за!) всяких семинаров, дискуссий и прочего теоретического. Но всё это в большинстве своём направленно на будущее, со слабой надеждой на то, что анархия когда-нибудь настанет во всем мире (и очень хочется верить!). Но как же сейчас?... А сейчас панк-рок!!! Не как стиль музыки, конечно, а как образ жизни. Панк-рок – это мои друзья – те, кто читает этот журнал (не важно, знакомы мы или нет), панк-рок – это наша музыка и безумные концерты, где нет границ между выступающими и слушателями. Панк-рок – это помощь и вписки в любой точке земного шара. Это злость и ирония по отношению к уродствам, происходящим вокруг. Это крик, рисунок, бешенный танец! Это революция самого себя! Бунт! Это все те эмоции и чувства, которые испытываем я и ты! Ежесекундно! Любовь...

Блин, да в одном Гуфи, со всем его внешним видом, маргинальностью и фрикством больше анархии, чем в сотнях страниц теории.:))

Так вот, ребзя, хочу сказать вам всем спасибо за то, что вы выбрали этот путь, не побоялись того, что «большое» общество вычеркнуло вас, не побоялись быть фриками и изгоями в своих семьях, на работах и учебах и т.д.

Я хочу сказать вам всем спасибо за ваши безумства, за жизнь в движении, за тысячи взрывов эмоций, за смысл и бессмысленность!

За то, что вы настоящие, искренние, живые!

Панк-рок в наших сердцах!

С любовью..ЛенкаХой

ХОЧАМ СТВАРЫЦЬ ШТОСЬЦІ ЗЬ НІЧОГА - ZAKAZNY СКВОТ BIALA PADLASZSKA

Уся гісторыя пачалася ў кастрычніку 2005, калі група сяброў знайшла пустыя будынкі, якія належалі шпіталю. Адзін зь іх, здавалася, быў менавіта тым, чаго мы шукалі. Мы паставілі там свае замкі і пачалі рэалізоўваць нашыя пляны на гэтае месца.

Праз 5 месяцаў усё заставалася нелегальным, але пасьля ўварваньня паліцыі і суседзяў мы вырашылі сустрэцца з уладальнікам. Ён сказаў нам, што ўсё ў парадку, і калі мы распавялі яму пра тое, што да гэтай хвіліны зрабілі і што хочам зрабіць у будучыні, ён пагадзіўся з нашай прысутнасьцю і дзейнасьцю ў ягоным будынку.

Гэта было для нас вялікім шчасьцем, хаця адначасова мы даведаліся, што гэты будынак хочуць разабраць, але да гэтага часу не маюць канкрэтных планаў на тое. Нягледзячы на часоваьць, яны стараюцца зрабіць так, каб у будучыні паказаць, што можна стварыць штосьці зь нічога, без датацый спонсараў, без бюракратыі. Яны таксама стараюцца рабіць дакументацыю ўсяго таго, што яны арганізуюць, каб у будучыні, калі гэты будынак будзе зруйнаваны, яны маглі працягваць сваю дзейнасьць у іншым. Вось што яны пасьпелі зрабіць для гэтага часу:

- Афіцыйнае адкрыцьцё сквота - (20.V.2006) выстава фатаграфіі і графікі, капаэйра, fire show і кароткая прамова пра сквотынг.
- Дзень бежанцаў - (20.VI.2006), зроблены ўдзельнікамі Amnesty International
- Дзень LeParkour- (11.VII.2006)
- Акцыя па зьбіраньні рэчаў і грошай для мясцовага прытулка для жывёл - (2.IX.2006)
- Дзень вегетарыянства- (1.X.2006)
- Food not bombs ад 17.XII.2006
- Першы канцэрт пасьля набыцьця апарату
- Канцэрт гуртоў Rion Riot і Pagdalan- (14.IV.2007)

Іншыя актыўнасьці на сквоце – гэта роварысцкі варштат, free shop, бібліятэка Свабоды, бар (адкрыты раз на тыдзень), таксама ладзяцца выставы і нядзельныя арганізацыйныя спатканьні.

Зараз, пасьля канцэртаў у падтрымку сквотаў па ўсёй Польшчы, яны маюць электрычнасьць, але засталася праблема ў доступе да вады – яны ўвесь час цягаюць яе ў вёдрах са шпіталю. Зіма будзе вельмі цяжкая, і патрэбна шмат грошай, каб праца не пайшла марна. Таму яны робяць цішоткі, значкі і зін, усе грошы зь якіх ідуць на сквот. Усе асобы, якія робяць канцэрты ці хацелі б дапамагчы, вось кантакт: zakazny@O2.pl
Ну і ад імя Збыха, Міха і ўсіх, якія робяць штосьці ў Белай Падлясцы, хачу запрасіць на канцэрты ці іншыя акцыі. Упэўнены, што гэтая атмасфера пакіне на ўсіх незабыўнае ўражаньне.

Дзякуй усім з Белай Падляскі!

Марэк

ROMANIAN

Я анархіст з Бухарэсту, працую на мясцовую DIY hardcore/anarchopunk сцэну:) Раблю зін "By Any Means", займаюся дыстрыбуцыяй пад такой жа назвай і некаторымі вэб-сайтамі (www.fight-back.tk ;www.toxicnews.tk). Я ўцягнуты ў нелегальную палітычную дзейнасьць.

Як выглядае сучасная румынская сцэна? ці шмат людзей, і наколькі яны актыўныя?

Наша сцэна ня вельмі вялікая, але за апошні час яна атрымала нашмат большае развіцьцё, чым я чакаў. Па меншай меры, у Бухарэсьце – горадзе, дзе я жыву. У мінулым актывісты пазьбягалі Бухарэсту, таму што яны думалі, што тут шмат нацы – больш, чым у іншых гарадах. Але сітуацыя зьмянілася. За апошнія два гады тут прайшло шмат канцэртаў, а ўвосень 2006 адбыўся антыфашысцкі марш, які атрымаўся вельмі ўдалым. У Бухарэсьце не было нейкіх буйных канфліктаў з нацыкамі, толькі некалькі дробных інцыдэнтаў. А вось у Цімісаары, горадзе на ўсходзе Румыніі, адбыўся шэраг нападзеньняў на антыфашстаў. Задзейнічана ня так шмат людзей, але тыя, хто ёсьць, робяць усё магчымае для таго, каб усё працавала. Румынская андэграўндная сцэна ня мае нейкіх асаблівых упылваў, скінхэд-сцэна вельмі дрэнна арганізавана, і я ня думаю, што яна доўга працягне. На большасьці канцэртаў можна пачуць hardcore/crust/anarchopunk.

Ці ёсьць у вас якія-небудзь сквоты, культурныя цэнтры ці штосьці кшталту гэтага? Наколькі дзярж.улады кантралююць тое, якім чынам выкарыстоўваюцца гарадскія будынкі?

У нас няма сквотаў, адзіныя сквотэры ў Румыніі гэта цыгане, але зусім не з палітычных прычын. Вельмі складана рабіць штосьці такое, таму што румынскае грамадства пакуль не падрыхтаванае для такіх дзеяньняў. Але я ўпэўнены, што ў будучыні гэта абавязкова здарыцца.

Якія гарады могуць прэтэндаваць на тытул punk/hc сталіцы Румыніі?

Мне падаецца, што самыя актыўныя гарады – гэта Букарэст, Цімісаара і Краёва.

Наколькі палітызаваная вашая сцэна? Што ты можаш сказаць наконт пазамузычнай актыўнасьці?

Усё больш моладзі пачынае цікавіцца палітыкай. У нас дагэтуль дзейнічаюць

такія акцыі, як Food not Bombs, і мы спадзяемся, што антыфашыстоўскія пратэсты будуць праходзіць часьцей.

А ўвогуле, што зараз адбываецца ў румынскай палітыцы?

Яна дагэтуль не стабілізавалася пасьля рэвалюцыі. Усё тое ж самае, што і паўсюль - карумпаваныя палітыкі.. карацей, нічога асаблівага.

FNB у Бухарэсьце

А што наконт дзяўчынак у румынскай сцэне? Можа ёсьць нейкія grrlz бэндз, зіны, дыстрыбуцыі, арганізацыі?

Так, апошнім часам анарха-фэміністкая сцэна набірае абароты. У Цімісаары дзейнічае фэміністкая дыстрыбуцыя **Kritikia**, таксама ёсьць агульнарумынская група **Love Kills**, якая выдае аднайменны зін.

SCENE REPORT

Дзе ляжаць вытокі панк-року ў тваёй краіне? Якія каманды былі першымі, і ці актыўныя яны сёньня?

Першыя панкі пачалі паказвацца пасьля рэвалюцыі 1989. Сярод першых гуртоў варта прыгадаць Terror Art з Краёвы, але ён больш не існуе. Вакаліст пераехаў у Нямеччыну, цяпер у яго ёсьць іншы праект, які называецца **Critica Radicala**.

Калі ласка, скажы колькі словаў пра тыя гурты, якія існуюць сёньня. Дарэчы, на якой мове сьпявае большасьць зь іх?

Мясцовых каманд ня так шмат. Апошнім часам большасьць зь іх спрабуе кранаць палітычныя тэмы. Амаль усе румынскія гурты сьпяваюць па-румынску, + 1-2 песьні па-ангельску. Асабіста ў мяне няма ніякіх моўных пераваг.

Ці складана арганізоўваць канцэрты ў Румыніі? Часта каманды з-за мяжы прыязджаюць да вас?

У некаторых гарадах узьнікаюць цяжкасьці, таму што там няма месцаў для гэтага, і прыходзіцца арэндаваць клюбы. Большасьць канцэртаў праходзіць з удзелам замежных каманд, прычым з самых розных краін. Напрыклад, з Бразіліі ці Злучаных Штатаў.

У многіх сцэн-рэпортах мне даводзілася чытаць скавытаньні пра тое, што панк-рок ператварыўся ў моду – усе гэтыя значкі, брэнды.. чарговы кшталт цяжкай музыкі для падлеткаў. Але я лічу, што гэта хутчэй глабальная тэндэнцыя, а не мясцовая асаблівасьць. Ва ўсялякім выпадку, ці ёсьць такая праблема ў Румыніі? І калі так, то ці парыць цябе гэта?

У нас таксама ёсьць такая праблема, але ўсе гэтыя модныя "панкі" робяць штосьці толькі дзеля трэнду. Але яны зьнікнуць, як толькі скончыцца мода. Гэта ня самая вялікая праблема...

Што табе падабаецца і не падабаецца ў румынскай сцэне?

Мне падабаецца, што румынскія панкі вельмі фрэндлі, але мне не падабаецца, што наша сцэна, як і ў астатніх краінах, пачынае падзяляцца...

Можа ёсьць нейкія пытаньні, якія не былі зададзеныя, а варта было? Нейкія камэнтары, пажаданьні.. ?

Як сьпяваў адзін румынскі панк-гурт, "Мы сталі тымі, каго нашыя бацькі вучылі пазьбягаць, калі мы былі дзецьмі".

Keep in touch!
Bye and succes with your zine

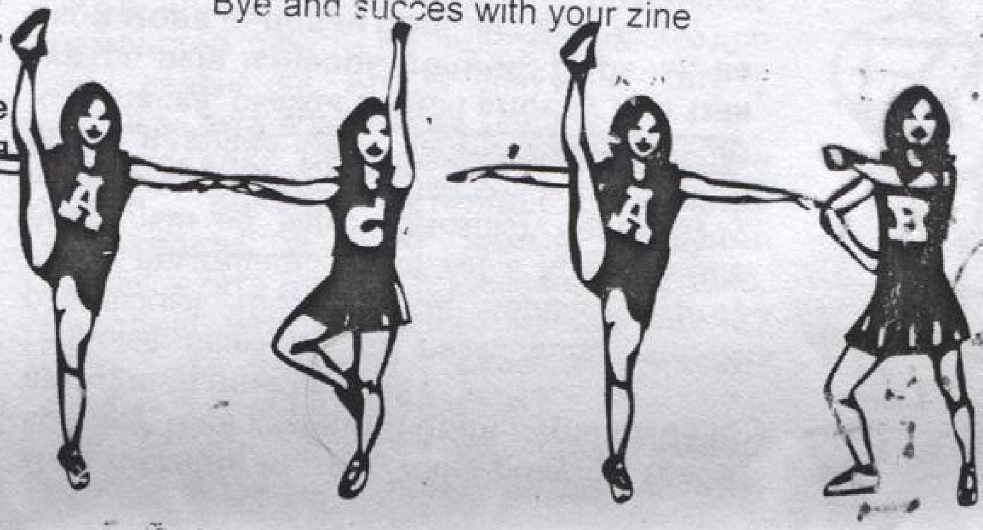

No borders camp

Кантакты:
www.myspace.com/badseed_

Пытаньні задавала Хівка

Девочки не хотят

"играть идейно - это, конечно, хорошо, но иногда хочется просто послушать позитивную музыку, в которой не раскрываются темы глобальных проблем. За дозой позитива, любимыми коктейлями и раздолбайством мы обратились к алко-герлс банде GirlsDontWant"

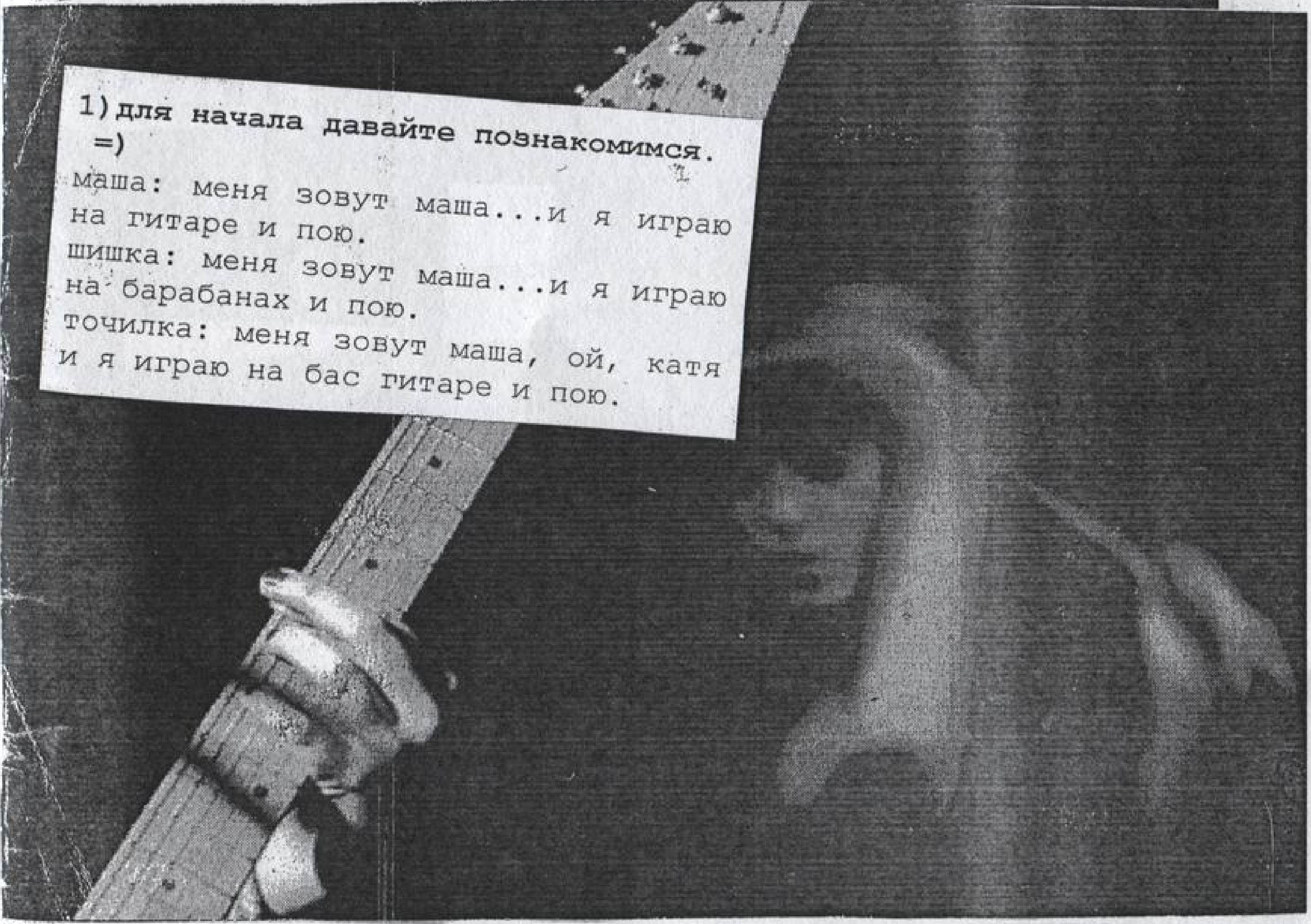

1) для начала давайте познакомимся. =)

маша: меня зовут маша...и я играю на гитаре и пою.
шишка: меня зовут маша...и я играю на барабанах и пою.
точилка: меня зовут маша, ой, катя и я играю на бас гитаре и пою.

2) Как вы решили сделать группу?

маша: это был сентябрь 2006 года, наверное, пятница. я, помню, крепко про выпила в клубе. потом помню шишку и паруса.., они подошли к барной стойке, и мне кажется, кто-то из нас сказал, что можно сделать свою банду.. шишка: я сказала!
маша: а с чего мы вообще стали банду говорить? там что концерт был ли или что?

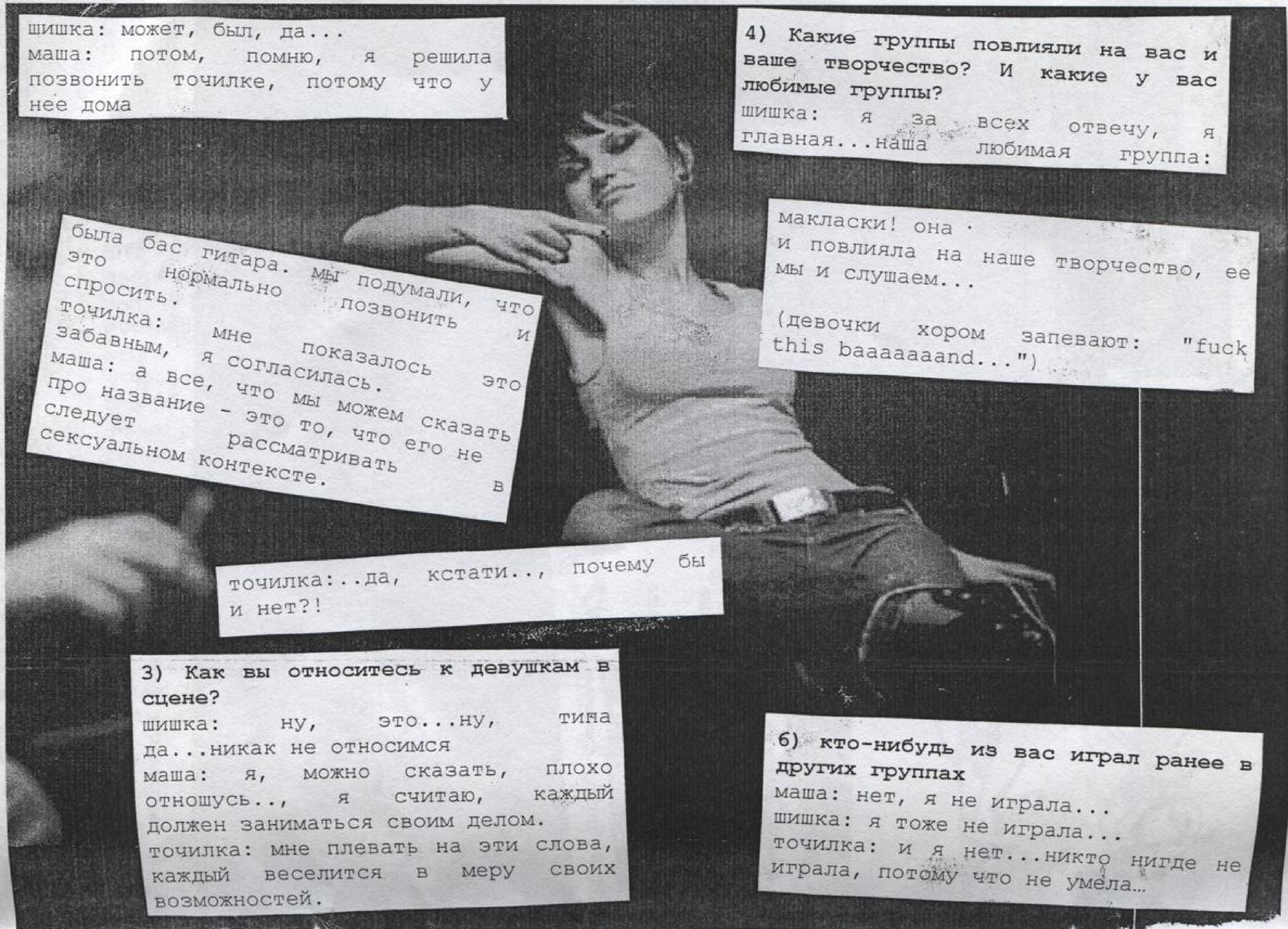

шишка: может, был, да...
маша: потом, помню, я решила позвонить точилке, потому что у нее дома

была бас гитара. мы подумали, что это нормально позвонить и спросить.
точилка: мне показалось это забавным, я согласилась.
маша: а все, что мы можем сказать про название - это то, что его не следует рассматривать в сексуальном контексте.

точилка: ..да, кстати.., почему бы и нет?!

3) Как вы относитесь к девушкам в сцене?
шишка: ну, это...ну, типа да...никак не относимся
маша: я, можно сказать, плохо отношусь.., я считаю, каждый должен заниматься своим делом.
точилка: мне плевать на эти слова, каждый веселится в меру своих возможностей.

4) Какие группы повлияли на вас и ваше творчество? И какие у вас любимые группы?
шишка: я за всех отвечу, я главная...наша любимая группа:

макласки! она и повлияла на наше творчество, ее мы и слушаем...

(девочки хором запевают: "fuck this baaaaaaand...")

6) кто-нибудь из вас играл ранее в других группах
маша: нет, я не играла...
шишка: я тоже не играла...
точилка: и я нет...никто нигде не играла, потому что не умела...

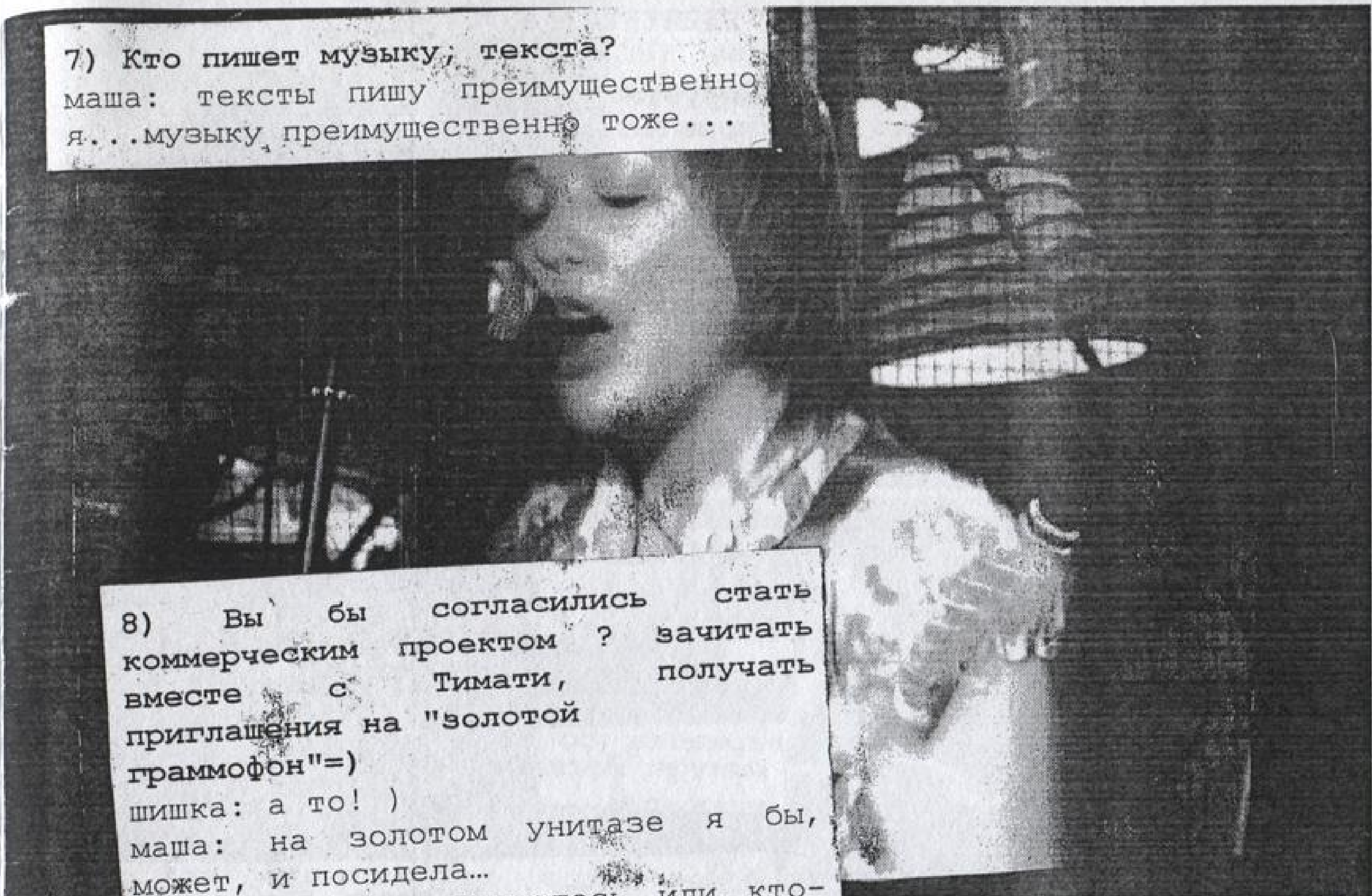

7) Кто пишет музыку, текста?

маша: тексты пишу преимущественно я...музыку преимущественно тоже...

8) Вы бы согласились стать коммерческим проектом ? зачитать вместе с Тимати, получать приглашения на "золотой граммофон"=)

шишка: а то!)

маша: на золотом унитазе я бы, может, и посидела…

точилка: мне послышалось или кто-то сказал "жопа"?

9) Что для вас "инди", инди-рок?

маша: как раз сегодня это обсуждали с шишкой...сошлись на том, что в этом вопросе никому доверять нельзя...самим себе тем более...

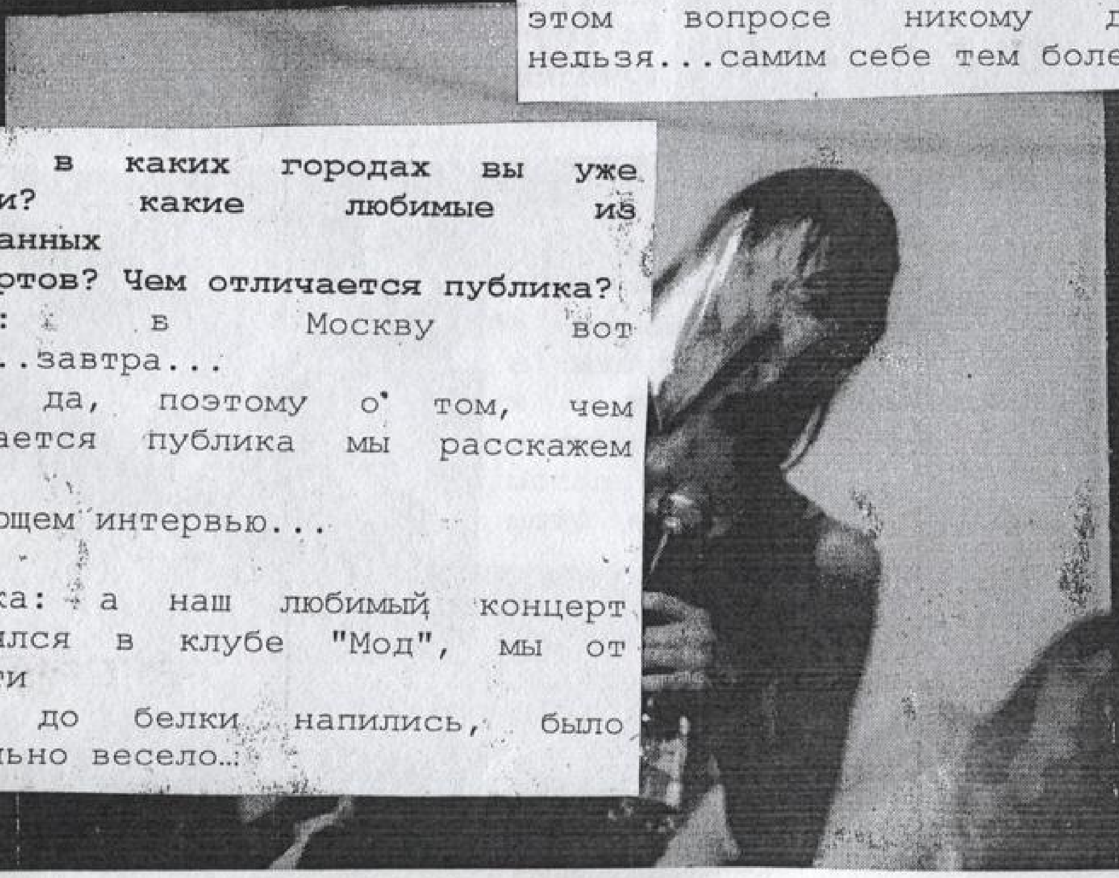

10) в каких городах вы уже играли? какие любимые из отыгранных концертов? Чем отличается публика?

шишка: в Москву вот едем...завтра...

маша: да, поэтому о том, чем отличается публика мы расскажем вам в следующем интервью...

точилка: а наш любимый концерт состоялся в клубе "Мод", мы от радости потом до белки напились, было нереально весело…

11) Вы планируете играть на каких-нибудь фестах, за границей?
Вы бы хотели или планируете сыграть в Беларуси?

маша: да...пожалуй, планируем...

шишка: да, мы очень хотим в Белоруссию (Белоруссия была до революции прим.авт=), так же, как в Калининград и в Прибалтику...может, в Польшу тоже...

12) Какую бы вы хотели обложку для своего альбома или для демо? Или у вас уже есть готовая обложка?

шишка: у нас уже есть демо, но нет обложки...

маша: мы ждем озарения...

точилка: или удачного варианта со стороны....

13) ваши любимые выражения?+ любимый коктейль, напиток и место где его готовят?

шишка: "пойдем бухать", "сотен"...+ клуб фишфабрик

маша: "едрён батон", "давай сразу по 200" + клуб фишфабрик

точилка: «ек макарек», "да я трезвая!" + клуб фишфабрик

14) что вы делаете в свободное от группы время? Где учитесь или работаете и как отдыхаете?

маша: мы только пьем, играем в группе и музыку в клубах крутим. я еще люблю кабельное тв. я раньше занималась спортом, но потом устала. надеюсь закончить в этом году ВУЗ.

шишка: я бухаю только.

точилка: в свободное от репетиций время я думаю о том, как бы так устроиться по жизни, чтобы не надо было работать... Сейчас думаю, как бы перейти на 2 курс универа...

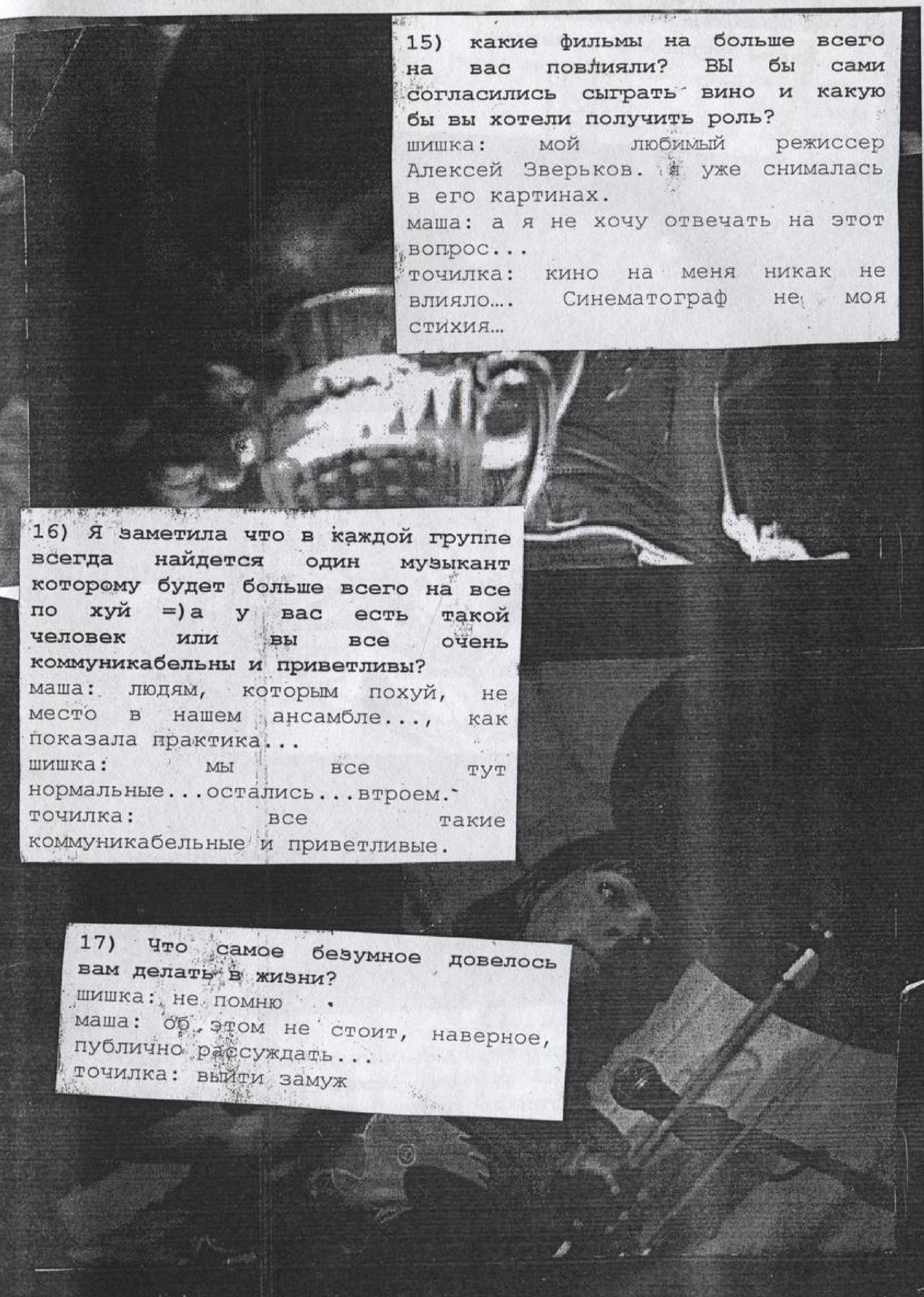

15) какие фильмы на больше всего на вас повлияли? ВЫ бы сами согласились сыграть вино и какую бы вы хотели получить роль?

шишка: мой любимый режиссер Алексей Зверьков. я уже снималась в его картинах.

маша: а я не хочу отвечать на этот вопрос...

точилка: кино на меня никак не влияло.... Синематограф не моя стихия...

16) Я заметила что в каждой группе всегда найдется один музыкант которому будет больше всего на все по хуй =)а у вас есть такой человек или вы все очень коммуникабельны и приветливы?

маша: людям, которым похуй, не место в нашем ансамбле..., как показала практика...

шишка: мы все тут нормальные...остались...втроем.

точилка: все такие коммуникабельные и приветливые.

17) Что самое безумное довелось вам делать в жизни?

шишка: не помню

маша: об этом не стоит, наверное, публично рассуждать...

точилка: выйти замуж

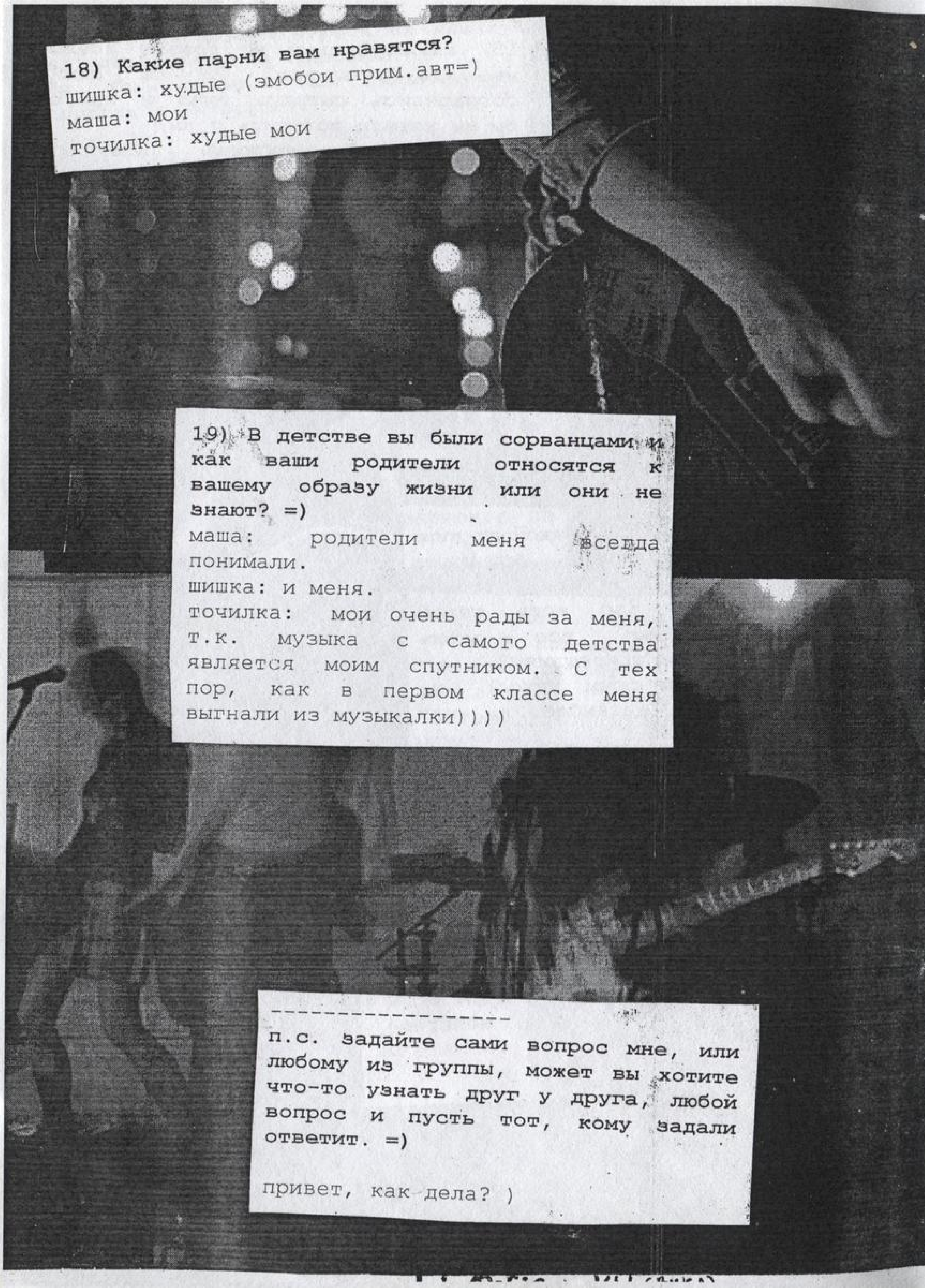

18) Какие парни вам нравятся?

шишка: худые (эмобои прим.авт=)

маша: мои

точилка: худые мои

19) В детстве вы были сорванцами и как ваши родители относятся к вашему образу жизни или они не знают? =)

маша: родители меня всегда понимали.

шишка: и меня.

точилка: мои очень рады за меня, т.к. музыка с самого детства является моим спутником. С тех пор, как в первом классе меня выгнали из музыкалки))))

п.с. задайте сами вопрос мне, или любому из группы, может вы хотите что-то узнать друг у друга, любой вопрос и пусть тот, кому задали ответит. =)

привет, как дела?)

Никогда не поздно учиться!

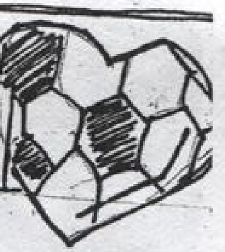

Я обещала Саше отчет с Леди-феста, на котором побывала в Вильно 10-12 мая, но что-то не знаю я, о чем там писать..)) Ну, пару воркшопов, интересные люди, помощь в приготовлении и поедании вкусной еды (кстати, научилась переворачивать блины подбрасывая их на сковородке:), и очень неплохой канцык с участием Zimbabwe(lt), Frekenbok(lt), Pogotowie seksualnie(pl) с Катюшей из Mass Kotki на басу, ..и офигенные Alarm Rock(se)...вот и все впечатления..

...А написать вот мне захотелось о футболе.

За футбол можно болеть. Следить за мировыми чемпионатами, лигой чемпионов и кубком УЕФА. Ходить в пабы, где транслируют матчи или смотреть по телевизору с пивом лежа на диване (привет, папа). Профессиональный спорт. Красивая игра. Возможно, кому-то это интересно...Кому-то, но не мне.

За футбол можно драться. Носить атрибутику своего клуба и ненавидеть тех, кто носит иную. Ездить за своим клубом на выезды...И драться, драться, драться. Драться по футбольным раскладам или подписываться под идею.. Соответствовать моде, замыкать по брендам. Хулы, хулсы, хулиганьё, футбольные хулиганы, околофутбольники. Субкультура, которая, кстате, становиться очень модной, об этом мне даже сказала моя 17-летняя p'n'b сестра. Возможно, это интересно.. Кому-то, но не мне.

Ну, и в футбол можно играть!
Этой весной мне подарили замечательный футбольный мяч. Так получилось, что распаковывала подарок я в универе при своих одногруппниках. Ха, надо было видеть перекошенные рожи этих барышень, когда я извлекла из коробки новенький красивенький мяч. Наверное, их друзья не дарят им мячи, что

ЛЕНКА ХОЙ

ж:) Но для меня это был самый офигенный подарок (спасибо, сам знаешь кто))
Так вот, в футбол можно играть. Даже, если не умеешь! Даже, если мажешь мимо мяча! Даже выслушивая выдавленное сквозь зубы: «ноги надо контролировать».))
И это здорово! Никогда не поздно чему-то учиться, если ты на самом деле этого хочешь!

p.s. подарите мне тромбон, и я обязательно научусь на нем играть, потому что я на самом деле хочу этого!)))

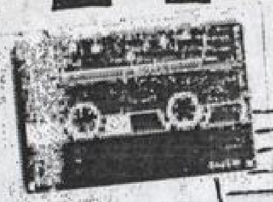

REBEL SCE

MINSK ИНТЕРВЬЮ С ОСНОВАТЕЛЕМ REBEL SCENE — РУСЛАНОМ

Расскажи, пожалуйста, как возникла идея создания Rebel Scene records? И сложным ли был путь от возникновения до ее реализации?

Идея создания возникла так же, как возникают другие любые идеи, потому что у каждого человека есть огромный творческий потенциал.

А сложность была одна – это деньги.

2. Какие релизы уже изданы, и чего нам ждать в ближайшем будущем?

Какие критерии отбора команд, и кто(понятно, что за исключением фашистов-нацистов-расистов и им подобных)) вряд ли может рассчитывать на сотрудничество*?

Доступны релизы: APPLESHOUT CDr, SKARPRETTER кассета, BAGNA / I KNOW split CD. Всегда есть желание и идеи для будущих релизов, но часто бывает так, что что-то в корне или в конце обламывается, поэтому давай ты будешь узнавать о релизах уже по факту или когда уже ничто не помешает их выходу. Так, например ICTUS, банда из Испании, с участниками Madame Germen и Cop On Fire. Лабают такой приметалеванный мелодичный ди-бит краст. Летом издам релиз их нового альбома на CD и LP-виниле. В сотрудничестве с 5 европейскими лэйблами.

А критерий один – те банды, для которых панк-рок это больше чем музыка.

Почему ваш логотип так похож на лого Волошина?

По-моему, ни грамма не похож, более того я ни разу не вспомнил о лого Волошина, пока думал какое бы сделать лого. Потом, по итогу показались общие черты, но лого, кажется, разные.

Помогает ли тебе кто-нибудь в работе над лейблом? С какими сложностями вам (тебе) приходится сталкиваться?

Если говорить о лэйбле, то, наверное, там не так много дел и забот, что бы делать это со многими людьми. Вот коробки для сплита BAGNA \ I KNOW мы делали все, в нашей трассе по Балканам. Да, эти коробки приходилось и мне делать не одну ночь до 6 утра. Или целый день, но делал я это с любовью и радостью.

Какую цену на диски ты считаешь оптимальной? Насколько для тебя важна качественная полиграфия и тэ дэ?

Оптимальная цена на диски – как можно ниже, но чтобы это давало и возможность для дальнейшей работы лэйбла, издания будущих релизов, хотя на это я особо и не рассчитываю.

Да, качественная полиграфия важна в плане издания, но лично для меня, когда я вижу диск с музыкой какой-то банды, в принципе не важно, как он будет оформлен – разноцветный глянцевый дигипак или ксерокс, главное чтоб там было то, что банда хотела сказать:

тексты, колонки, слова. Да, я, например, очень рад видеть, как оформлены диски Sin Dios с 60-стр. буклетами или последний альбом NEW WINDS с книгой, но не потому, что он качественный и разноцветный, а потому что там есть что почитать.

Кстати, кто занимается оформлением обложек? Они что у apple shout, что у спліта bagna/ I know действительно очень хорошие!

Ты, если честно, первая, от кого я услышал, что оформление appleshout – очень хорошее. Оформлением обложек занимаются разные люди. Я не умею верстать и делать дизайн. Это делают либо участники банд, либо те, с кем они договорятся об этом. Эплшаут верстал Бивис – парень из Москвы, сплит – Антон.

Почему CD? Что ты думаешь о приверженцах кассет и винила и противников сд? не планируешь опробовать что-нибудь из **см. выше?:**

Сиди – самый ходовой формат, и его легче всего сделать. На кассете был релиз Skarpretter. Кассеты, насколько рассказывают люди, которые делают или делали такие релизы, очень тяжело расходятся. Ну и это понятно. А насчет винилов – у меня есть пару планов касательно таких релизов. В ex-ссср их купят очень мало. И это тоже понятно. Издавая винил, основной упор делается на запад. Лично я не являюсь фанатом винилов, и не гоняюсь за пластинками. Сидиэры или мп3 почти бесплатно. Последнее время есть тенденция к коллекционированию винилов. Мне это не очень понятно, мне все равно, если честно, на чем слушать музыку и читать тексты.

Наверное, этот вопрос имеет все шансы стать одним из самых часто задаваемых людям, так или иначе связанных с музыкой, но тем не менее.. Что ты думаешь по поводу скачивания музыки из интернета? И считаешь ли ты, что интернет сделал все более доступным, и поэтому определенные вещи мы начинаем меньше ценить?

Я скачиваю музыку иногда, больше закатываю то, что скачали другие. Купить по 10 баксов, плюс пересылка в несколько баксов из европейского лэйбла – у меня нет денег. Но по-любому, лучше купить с локального лэйбла диск, чем скачивать музыку группы из твоего города. Если у тебя есть деньги, конечно. Но я стараюсь это делать, это реальная поддержка лэйбла и группы. А, тем более что поддержать друзей – что может быть лучше.

Да, скачивание музыки из Интернета тоже приобрело у некоторых людей характер погони, и как следствие этого – только за музыкой. В компе 1000 групп, но о чем они поют – человек понятия не имеет. Я скачиваю музыку групп, которых знаю, и О которых знаю или слышал.

Да, я сравниваю некоторую

ситуацию, которая была 5 лет назад и сейчас. Раньше было немного по-другому. Легкодоступность всего сделало так, что люди начинают меньше ценить многие вещи. Я помню, как к нам приезжала группа из-за границы 3-5 лет назад. Как мы все стояли, открыв рты, и от души их благодарили, что они приехали к нам. Потому что об иностранной активности – панк-хардкор или политической – мы не были сильно в курсе, но знали, что там они делают охуенные вещи. И глотали каждое слово, что говорили эти люди, или с руками отрывали то, что они привозили – музыку, литературу. Я помню, как мы 3-6 лет назад, как можно чаще старались вырваться в Польшу, в Белосток, поездить по сквотам, посетить как можно больше концертов и фестивалей в Польше. Увидеть иностранные группы и акции и т.д. И мы черпали вдохновение, инфо, и желание из этого всего. И старались сделать что-то здесь, что мы видели там. Сейчас все легкодоступно. В том числе и через интернет. Я не говорю хорошо это или плохо, но тенденция к обычному потребительству в сцене и бесценности к чему-либо явно просматривается.

Твой топ-5 music за последний...ммм...любой промежуток времени:)

Мои любимые банды за последние... ммм...5 лет, которые очень на меня повлияли, которые давно заставили меня пересмотреть некоторые взгляды, и на панк-рок в том числе. Почти все банды, кроме предпоследней уже давно распались, но:

CATHARSIS, PARAGRAF 119, REFUSED, SIN DIOS, AUS-ROTTEN

Кстати о зинах.. раньше Беларусь называли «краем зиноделов» (ну или что-то вроде того, не могу ту цитату найти), а сейчас.. вобщем, что ты думаешь насчёт того, что сейчас?

А че думать? Зинов на всю страну 3-5 штук. Может, опять таки, люди (как издатели, так и потенциальные покупатели) не видят смысла в зинах, потому что все можно достать в нете. Я могу ошибаться, но есть такая мысль у меня.

Недавно на жж-шных просторах кто-то сказал (не помню точно, кто),
что «скоро у руслика совсем не останется клиентов, потому что все
уйдут в мазафаку». Что думаешь про такие перспективы?:) И вообще.. is
mazafaka really not a crime? Как считаешь, стоит ли выступать на таких
концертах?

Чем больше концертов ты лабаешь, тем больше людей может услышать твои слова. Я думаю, стоит выступать на всех концертах, НО: до тех пор, пока этот концерт остается не коммерческим. Я не могу создавать законы типа – если-ты-там-лабаешь-то-ты-не-панк, но лично я не буду играть на тех концертах, организаторы которых заранее рассчитывают на свою коммерческую выгоду, или на концертах, который устраивает какая-нибудь контора для раскрутки себя же, или когда на флаере/постере весит логотип какой-нибудь конторы в рекламных целях. В нашем панк андеграунде далеко не каждый имеет много/достаточно денег. И мы не должны зависеть от мировых цен или от экономической ситуации в стране и от того, «нормально ли продавать билеты по столько, если зарплата такая-то или пиво стоит столько-то», а продавать билеты в зависимости от того, сколько людей может реально придти, и чтобы хватило денег оплатить расходы, дорогу группе и т.д. Поэтому мы и есть панк-контркультура. И делая концерты, цены на билет я держу

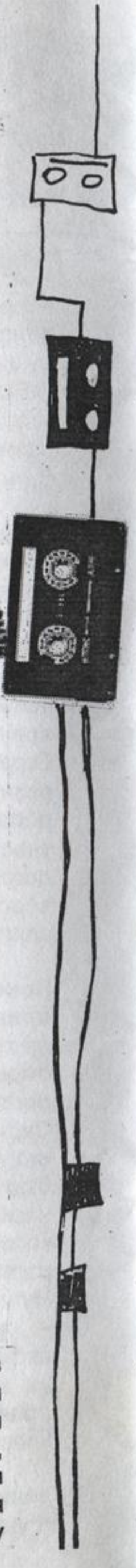

как можно ниже, чтоб у человека, купившего билет, еще оставались деньги купить какой диск или, например твой зин.

А насчет «клиентов, которые скоро уйдут в мазафаку», то мне все равно, если честно. Пускай каждый ходит на те концерты, на которые они хотят. А панки всегда остаются панками. И всегда будут люди, которые будут ходить на панк концерты.

И да, is mazafaka really not a crime, так же, как, например mtv поп-калифорняк. Пох. мне, что называется.

Какой был самый-самый концерт из тех, которые ты организовывал/на
которых играл? И как выглядит концерт твоей мечты?:)

Ты знаешь, как-то не могу выделить какой-то концерт, который намного больше понравился, чем другие. Каждый концерт – это очень позитивные эмоции.

А концерт моей мечты – это большой фестиваль на открытом воздухе на дня 3, с десятками выступающих банд, с тысячей людей, с десятками дистро-столов, едой, и дискотекой по ночам.

И раз уж речь зашла об Интернете.. что ты думаешь о таких
гигантах, как google, myspace, livejournal etc..? не секрет, что у многих из них (у первых 2х так точно) репутация не совсем чистая,
но,
тем не менее, достойной альтернативы, имхо, пока еще никто
не
придумал.. И стоит ли (ее придумывать))?

У google есть альтернативЫ; альтернатива livejournal мне не нужна, как и сам livejournal. Зачем ее придумывать?

Я как-то не думаю об этом, именно в плане пользования гуглом и майспейсем, потому что пользуюсь ими бесплатно.

Группа, лейбл, организация концертов, зин, акции... чем еще тебе
нравиться заниматься и на что остаётся время / не нравится, но всё
равно приходится делать?:)

Главное, чтобы то, чем ты занимаешься, действительно приносило удовольствие. Когда ты занимаешься чем-то, и это ты делаешь из чувства долга, то это становится скучным, и не приносит пользы, потому что эту нудность видят люди, которые ищут просвета в своих серых буднях. Поэтому я занимаюсь тем, чем мне нравится. Когда мне не нравиться встречаться по выходным с начитанными интеллектуалами и обсуждать теоретические вопросы, типа «что мешает организовываться беларуским анархистам», я туда не хожу. И большинству людей, которые там, это тоже не интересно, но они, считая себя анархистами, пришли из чувства долга, а в душе они только и ждут, поскорей бы это закончилось, и они пошли бы покушать. Такой расклад не приносит пользы никому.

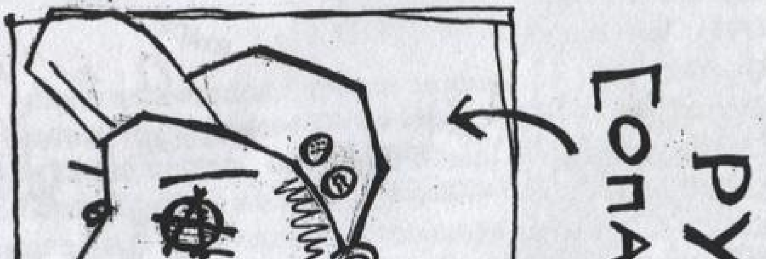

Может, есть такой вопрос, который не был задан, но тебе бы хотелось на него ответить?

Да, есть. Если бы твой последний вопрос звучал так: «Скажи что напоследок». Я бы ответил: «Спасибо тебе, Саша, за интервью. Были интересные вопросы. Это круто, что вы делаете зин, продолжайте и не останавливайтесь».

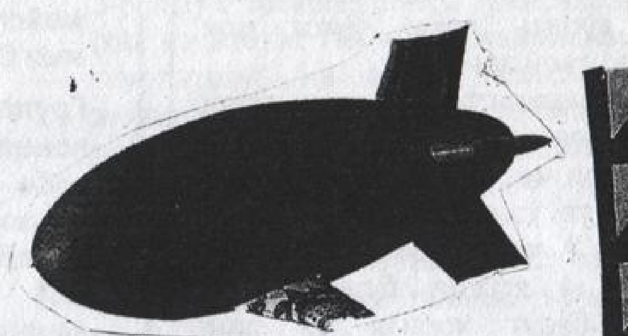

Тэчкі... Шмат тэчак. У кожнай – музыка. музыка музыка музыка музыка .....

Якое мае значэньне, што многія гурты ты ніколі не слухала(ў) наўрад ці калі-небудзь паслухаеш? І зусім ня важна, што большасьць музыкі прайшла праз цябе, нічога не пакідаючы і не закранаючы.

Затое адвечнае пытаньне "ў каго больш" вырашаецца на тва°о карысьць. У каго на кампе больш – гігоў, той і самы круты меламан.

Batch FLV
Billy Talent
Black Flag
Black Friday 29 - The Escape (2004)
BLOODPACT
Bloody Sunday
Bora
Bossa Antigua
BossaBrava
Boy Sets Fire
Boysetsfire-The_Misery_...es_From_The_Plague_Years-(Advance)-2006-ESC
Bridge ... - Kingdom Of The Dead
bridge to solace
brud krou
Bullet for my valentine
Candiria
Catharsis - Newborn
CF98 - 2006 - Enjoy
Champion
Charles Bronson - Discogra...
Chicks On Speed - ... Save Us All
Chicks On ... 2003 - 99cents
COBRA KA... - Complete Recordings
Cobra Killer - 1998 - Cobra Killer
Code 13
Comeback Kid
contra la contra
Converge
ct2wtp
Cut And Run
Czolgosz
D.R.I
David Byrne presents...Brazil classics

deviation
devil shoots devil
Devotchkas
Discharge
distillers
dj CHUP...ABRA
Dreams Come True & Alli With An I
ELDOPA - 1332 12"EP
Emir Kusturica & No Smoking Orchestra
Endstand & Kafka
ENVY & THIS MACHINE KILLS - ...lit-7in
Extrime Noise Terror
Eye For An ... ka Drwin
Fa... Counting Down
... Times - Were where you
Frenchy - Che's lounge
FromAshesRise - st-Silence-ep
Fugazi
Funeral For A Friend
...aradzkija
Give Up The Ghost
God Clean Fun
Good Clean Fun - Shoping For A Crew
Gorilla Biscuits
HarumScarum
hate_to_state
Homomilitia - Moje Clalo Moj Wybor
... Water Music
houba
... First Two Years
...solation Stre...

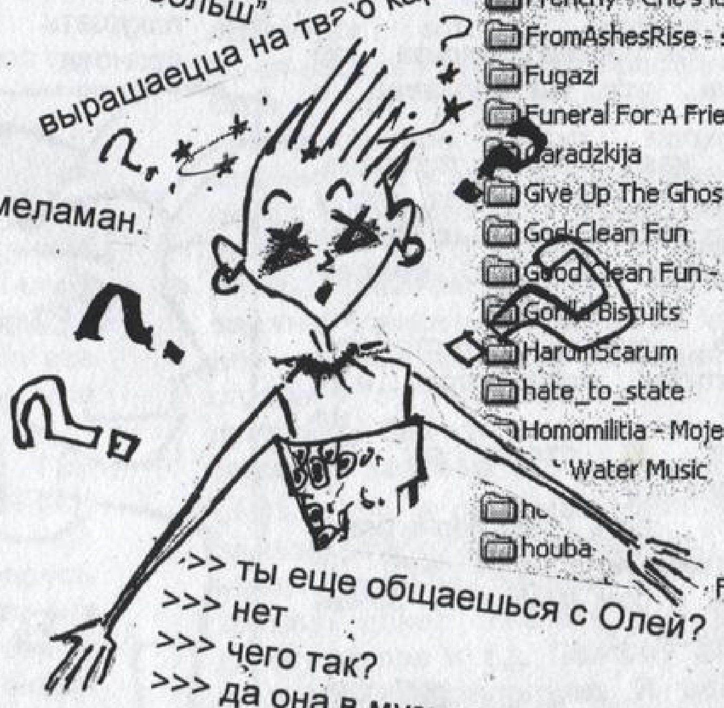

\>> ты еще общаешься с Олей?
\>>> нет
\>>> чего так?
\>>> да она в музыке нифига не шарит

Suicide Girls:

shut up ANd pose

Усё, што вы не хацелі б ведаць пра Suicide Girls

Я думаю, табе не спатрэбіцца шмат часу, каб прыгадаць хаця б пару-тройку рэчаў, якія кацiруюцца і зьяўляюцца must-have, must-seen, must-heard & must-read. Па меншай меры, SuicideGirls дакладна да іх належаць, асабліва ў панк-хк асяроддзі.

Разам з пачаткам скандалаў вакол гэтага праекта пачалася і другая хваля
папулярнасьці alt porn сайтаў. Многія артыкулы і выказваньні на форумах
цяпер сканчваюцца прыкладна так: "суісайд гёрлз сасуць, але вось ёсьць
такі сайт, [выбіраць можна сярод некалькіх дзесяткаў] – ён мега-тру-панк-
DIY!'... Але гэтым разам гаворка пойдзе не пра альтэрнатыўную
парнаграфію як зьяву *(ці абмяжоўваецца альтэрнатыўнасьць
наяўнасьцю пірсінгу і татуіровак?... з аднаго боку, панкі таксама людзі:),
але што можа быць агульнага ў панк-рока і мультымільённых
карпарацый, якія, схаваўшыся за модную нон-канфармісцкую,
"бунтарскую" маску, працягваюць зарабляць свае мільёны,
выстаўляючы ў сеціве фоткі бэд гёрлз на радасьць 40-гадовым
дзядзечкам з тоўстымі кашалькамі, якім гэтыя дзевачкі падыходзяць у
дачкі? і чаму так мала (ды практычна няма) хлопчыкаў, а? буду радая
пачуць вашае думкі з гэтае нагоды, yesfuture[aff]gmail.com).* * Саша
Разбяром адзін толькі выпадак.

1.

proza.com.ua “Усё пачалося зь веры ў ідэю: індывідуальнасьць, дух творчасьці і інтэлект здольныя гарманічна суіснаваць з палкай сэксуальнасьцю і забавай. Так зьявіўся праект «SuicideGirls» - эратычны інтэрнэт-часопіс для альтэрнатыўнай моладзі, які імгненна заваяваў статус своеасаблівага «Плэйбоя» для панкаў

.... «Да гэта проста «Vogue» ад панк-рока», - піша салідны часопіс «Wired». «Постмадэрныя прыгажуні для альтэрнатыўнай нацыі!», - радуецца «Boston Phoenix». «MTV» ставіць кропку: «SuicideGirls» - гэта ня проста часопіс. Гэта стыль жыцьця».

Наконт стылю жыцьця - гэта не перабольшваньне: «Цягам першага года я была крыху апантаная і пісала там штодня. У маім “сьпісе сяброў” было да фіга людзей, і я ўвесь час чытала камэнтары на мае пасты ў блогу”, - шчыра прызнаецца Claret, ex-SG. Па словах многіх былых удзельніц, да іх часта падыходзілі 14-гадовыя дзяўчаты і казазалі, што таксама мараць стаць SuicideGirls, а фотаздымкі для адной girl адбыліся роўна ў дзень яе 18-годдзя.

Паралелі з “Вогам” і “Плэйбоям” зусім не выпадковыя: адмаўляючыся ад стэрэатыпаў, навязаных вышэй пазначанымі выданьнямі, SG пасьпяхова ўсталёўвае свае ўласныя: пірсінг, бледная скура і іншыя атрыбуты gothic style + вялікая колькасьць тату (дарэчы, збольшага вельмі падобных; “фэны” нават спрачаліся, хто раней зрабіў сабе ўзор на руцэ: Silicity, якая да гэтага часу ўжо сышла, або новая мадэлька?). Натуральна, што дзяўчыны “ў целе” або зь цямнейшай скурай ня надта адпавядаюць новаму ідэалу. Не, яны ёсьць, але калі іх можна пералічыць на пальцах, а ўсяго на сайце амаль 900 girls, то заявы пра імкненьне паказць разнастайную і альтэрнатыўную прыгажосьць выглядаюць неяк...мм.. ня надта праўдзіва.

“У SG ёсьць так званы “don't shoot" сьпіс дзяўчын, - тлумачыць былы фатограф SuicideGirls. - Калі здымае афіцыйны фатограф, а фоткі не прымаюцца з прычыны “дрэннага асьвятленьня” або “няўдалага ракурсу”, гэта значыць, што дзяўчына не адпавядае іх крытэрыям. Або калі яна не адносіцца да top girls, яны не будуць запускаць гэтую фотасэсію цягам некалькі месяцаў ці нават год. Але, натуральна, ніхто дзяўчыне пра гэта ня скажа, і яна будзе працягваць рабіць усё магчымае, каб патрапіць на сайт. Акрамя таго, апошнім часам мяне захвочвалі павялічваць % аголенасьці ў фотсэсіях і казалі, што калі штосьці будзе прыкрываць прамежнасьць, то фота ня будуць прынятыя”.

Дарэчы, гэты самы фатограф вымушаны быў падпісаць новы кантракт, у адваротным выпадку яго абяцалі звольніць. Ужо ў той час ён не зьбіраўся больш супрацоўнічаць с СГ, але без гэтага подпісу ён не атрымаў бы грошы за папярэднюю працу. “У выніку SG валодае маім імём, біяграфічнымі зьвесткамі, татуіроўкамі, подпісам, голасам і зьнешнасьцю”.

Нягледзячы на тое, што так званыя altporn сайты зьявіліся задоўга да SuicideGirls (fatalbeauty.com, vegporn.com, angelfire.com), менавіта SG зарабіў сабе сусьветную вядомасьць як першы фэміністкі альтэрна-порн сайт, якім, натуральна, кіравала жанчына, Missy Suicide (сапраўднае імя - Selena Mooney). "Ура, урэшце дзяўчыны могуць кантраляваць тое, якім чынам падаецца іхняя сэксуальнасьць! Цяпер ня трэба хаваць перад фотакамерамі свае тату і пірсінг!" – узрадваліся нядаўнія праціўніцы порна і мадэлькі са стажам, кінуўшыся пазіраваць для SuicideGirls.

"Для мяне гэта была не парнаграфічная эксплуатацыя, а ўдзел у жывым мастацкім праекце, – кажа Dia. – Я хацела рабіць штосьці сама, і мне падавалася, што гэта адрозьнівалася ад усяго, што я бачыла дагэтуль".

Упершыню інэт-порна перастала быць ананімным і абязьлічаным: кожная мадэль – гэта асоба, у чым наведвальнікі маглі пераканацца, пачытаўшы ейны блог.

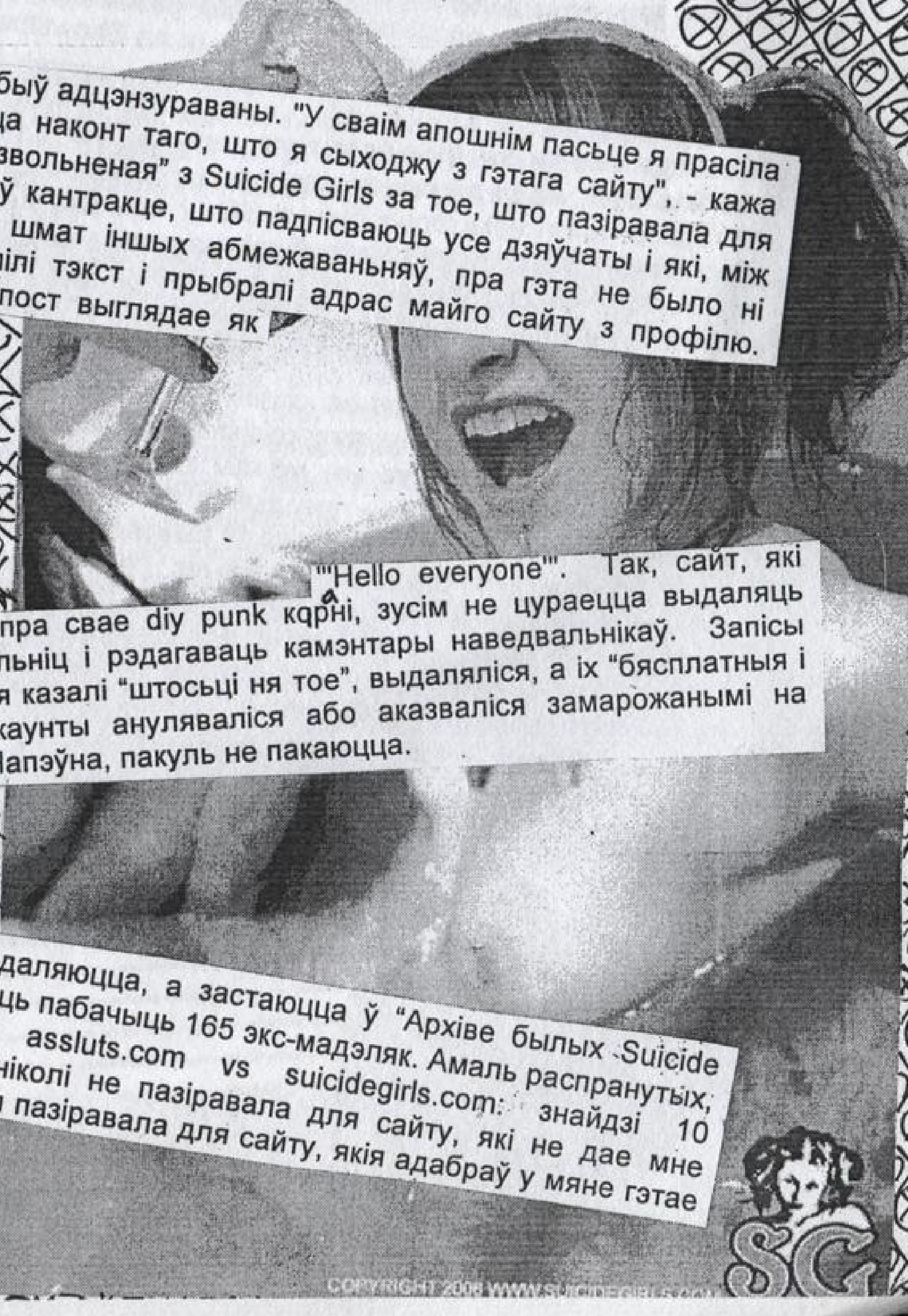

... які перад гэтым быў адцэнзураваны. "У сваім апошнім пасьце я прасіла чытачоў ня парыцца наконт таго, што я сыходжу з гэтага сайту", - кажа Арпеа, якая была "звольненая" з Suicide Girls за тое, што пазіравала для іншага сайту (хаця ў кантракце, што падпісваюць усе дзяўчаты і які, між іншым, утрымлівае шмат іншых абмежаваньняў, пра гэта не было ні слова). "Яны выдалілі тэкст і прыбралі адрас майго сайту з профілю. Цяпер мой апошні пост выглядае як '"Hello everyone'". Так, сайт, які ўсяляк нагадвае пра свае diy punk корні, зусім не цураецца выдаляць пасты сваіх удзельніц і рэдагаваць камэнтары наведвальнікаў. Запісы тых дзяўчаты, якія казалі "штосьці ня тое", выдаляліся, а іх "бясплатныя і пажыццёвыя" акаунты анулюваліся або аказваліся замарожанымі на няпэўны тэрмін. Напэўна, пакуль не пакаюцца.

Але фоткі іхнія не выдаляюцца, а застаюцца ў "Архіве былых Suicide Girls". Там кліенты могуць пабачыць 165 экс-мадэляк. Амаль распранутых, прыгожых і.. нямых. assluts.com vs suicidegirls.com: знайдзі 10 адрозьненьняў! "Я б ніколі не пазіравала для сайту, які не дае мне выказвацца. А ў выніку я пазіравала для сайту, якія адабраў у мяне гэтае права", - абураецца Dia.

У сваю абарону аўтары кажуць, "Свабода слова не адносіцца, да SuicideGirls. Мы прыватны клуб і можам выдаліць цябе за ідыёцкія запісы, у тым ліку (але не абмяжоўваючыся) сэксісцкія і расісцкія выказваньні, раскрыцьцё тайнай інфармацыі, абразы, пагрозы, мэтанакіраваную хлусьню [sic], выпады ў бок адміністрацыі ці проста стары добры ідыятызм".

Маленькая заўвага: на чале сайта стаіць мужчына, які прытрымліваецца правых неакансерватысцкіх поглядаў і піша ў навінах ўсякую пра-ваенную лухту. SEAN, ВЫДАЛІ СЯБЕ!

3

Стоп, а як жа Missy, аўтарка сайта? Sean – ейны кампаньён (?), які, па ўласных словах, усяго толькі займаецца "нуднымі бізнэс-справамі". Пад яго пільным вокам Suicide Girls перапрадалі некаторыя фота для Playboy.com, выпусьцілі мультымедыя-рэлізы на Epitaph Records і запусьцілі лінію вопраткі, а таксама разьмясьцілі фрагменты DVD зь іх турнэ па краіне ў рэгулярную ратацыю па Showtime. Fucking DIY, yeah?

Свабода слова, як высьветлілася пазьней, не адносіцца не толькі да Suicide Girls, але і да самых папулярных інтэрнэт-сэрвісаў – LiveJournal і MySpace. Блогі некаторых былых SG (у тым ліку Келі "Shera" Клейнерт і Джэніфер "Sicily" Каравэлы) былі цалкам выдаленыя, роўна як і іх камэнтары ў іншых дзёньніках і суполках. На ўсе пытаньні адміны сайтаў адказвалі, што дзяўчыны абвінавачваюцца ў запалохваньні.

Але кантроль SuicideGirls за сваімі ўдзельніцамі выходзіць па-за межы рэальнасьці: "Sean і Missy папярэджвалі нас, каб мы пазбягалі кантактаў з прэсай. Яны казалі, што мы можам зь імі размаўляць, але журналісты скажаць нашыя словы", - узгадывае сваё sg-мінулае Арпеа. Так, калі газета *Metro Santa Cruz* спрабавала выйсьці на каго-небудзь з лакальных SG, то ў адказ была або цішыня, або вельмі насьцярожаныя і нешматслоўныя камэнтары. Сітуацыю праясьніў ліст ад адной зь дзяўчын: "Усе звароты ад прэсы, якія мы атрымліваем, мусяць прайсьці праверку. Я з задавальненем адкажу на вашыя пытаньні, але толькі пасьля таго, як Auren (прэс-аташэ СГ) дасьць на тое згоду".

...естораны МакДональдс»
...ЯВЛЕНИЕ О ПРИЕМЕ НА РАБОТУ
...та « » 200
...СОНАЛЬНЫЕ ДАННЫЕ
...И.О.
...АШЕ ФОТО
...а и кв. Наличие прописки в г. Минске или ...язательно)
« » 19 г. (не моложе 18 лет!)

Статыстыка сьведчыць, што ў мінулым ліпені сышла адна дзяўчына, у жніўні – 11, у верасьні – 25, у кастрычніку – яшчэ 11. А замест іх прыйшлі 135 новых. Вось толькі гэтая статыстыка не паказвае, што тыя, хто сышоў, у тым ліку Sicily, Dia і Apnea, былі аднымі з самых папулярных і яскравых дзяўчын ва ўсёй суполцы. Яны далучыліся да сайту, калі ўсё толькі пачыналася і зрабілі для яго вельмі шмат. Іх замянілі збольшага шаблонныя дзевачкі, вобраз якіх не на крок не адыходзіць ад прынятага стандарту, а ўдзел у праекце для іх не сродак для самавыяўленьня, а яшчэ адзін + у капілку, паказчык "трушнасьці" і крутасьці.

Калі я чытала бясконцыя старонкі форумаў, прысьвечаных СГ, мне падалося, што для многіх людзей самым страшым адкрыцьцём стала тое, што менавіта Sean Suhl, а не Missy кіруе сайтам. "Ах як жа так, мы думалі, гэта жаночы праект". Можа, я чагосьці не даганяю, але чым жанчына, якая падманавае і вядзе несумленную палітыку, лепшая за мужчыну?

Усё напісанае выглядае неяк зусім змрочна, а Missy & Sean атрымаліся ўвогуле напаўтыранамі. Між іншым, больш за 800 дзяўчын па ўсім сьвеце ня маюць нічога супраць, і нават былыя ўдзельніцы кажуць, што за той час было шмат пазітыўных момантаў. Але ёсьць рэчы, якія здольныя перакрэсьліць усё:

«Як я магу быць часткай чагосьці, што пабудавана на хлусьні? Мне прыйшлося прызнаць, што гэты сайт нічым не адрозьніваецца ад карумпаванага урада і ўстаноў, якія прыводзяць мяне ў ярасьць нават бяз словаў. Недарэчная марыянетка і ейны майстар фальсіфікацыяў. Гэта прыкра, насамрэч. Я цаню прыхільнасьць, але вашым намерам больш ня веру. Дзякуй і да пабачэньня"/ *silicity.*

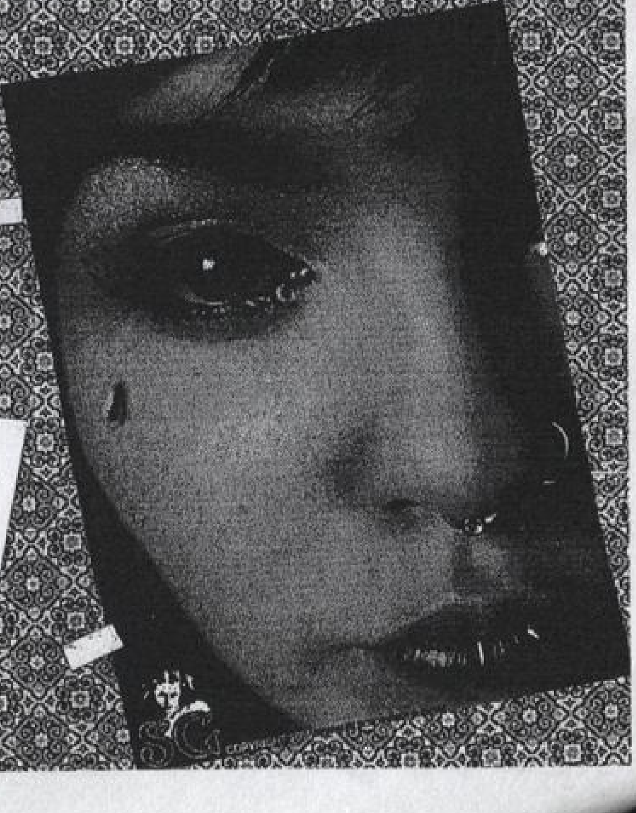

Dear LiveJournal user sicilycat,
It has come to our attention that
your account exists for the sole
purpose
of invading the privacy and
harassing
another. As this is a severe
violation
of LiveJournal's Terms of Service
your
account has been
action

Special Video Bonus

by

Irreparable_e

Red_Haired

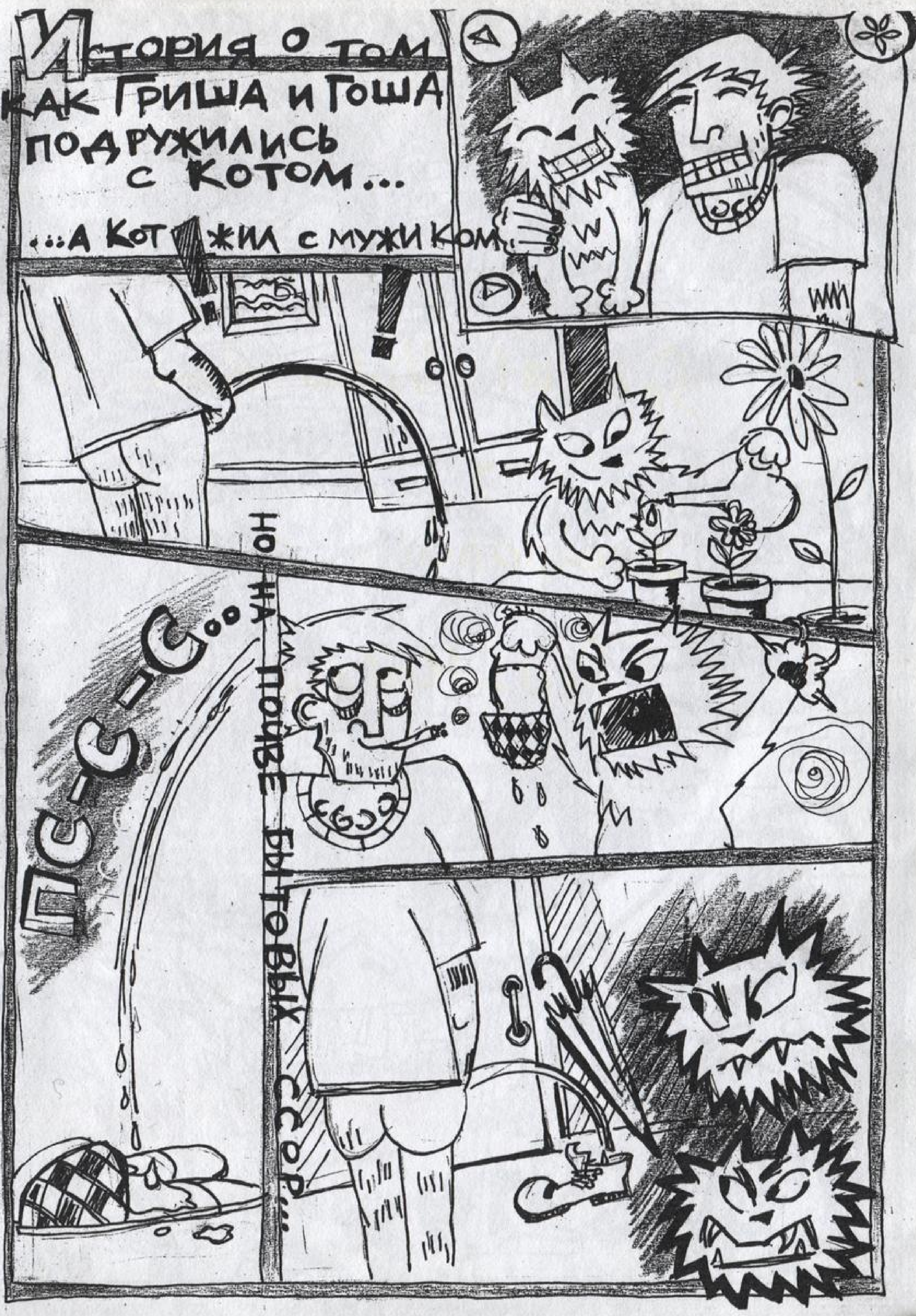
История о том как Гриша и Гоша подружились с котом...
...а кот жил с мужиком
ПС-С-С...
Но на почве бытовых ссор...

КОТ ВЫГНАЛ МУЖИКА ИЗ ДОМА

...В ЖИЗНИ ПОЯВИЛСЯ НОВЫЙ СМЫСЛ!
ГРИША
ГОША
ПИВО! ПИВО-О-О! ПИВО-ПИВО-ПИВО!
ВЫВОД: У КАЖДОГО СВОЁ СЧАСТЬЕ
ФНБ
PORNO PORNO
АВТОРЫ: Б... и L...

... This is your HART CORE ...

Пасьля Вялікай ночы, калі мы зь сябрамінават ня мелі магчымасьці пабавіцца дома, было вырашана сустрэцца ў Бялай Падлясцы, на сквоце, дзе меў адбыцца канцэрт трох банд зь Нямеччыны: **Run Riot, Pagdalan, BCM.**

Серада: **IGNITE** у Варшаве, чацьвер і пятніца – адпачынак у Любліне. Субота – аўтаспын да Бялай Падляскі, таму што я дапамагаў свайму сябру кантактаваць з гэтымі бандамі, мы дамовіліся, што разам зь імі я паеду да Ольштына пасьля канцэрту ў Бялай Падляскі. На шчасьце, у нас атрымалася іх злавіць, калі мы спынам хацелі даехаць да сквоту. Першым разам, калі мы ў 4 чалавекі спрабавалі іх затрымаць, яны толькі разьвялі рукамі і сказалі, што не хапае месца. Але пасьля мы сустрэлі іх на запраўцы, калі гралі ў футбол, а потым я застаўся з адной сяброўкай і сказаў ёй: "Вяронка, трэба пастарацца, каб немцы нас узялі". Я ўбачыў стары, апэльсінавага колеру VW і выйшаў на дарогу з надпісам ,,Biala Padlaszska" ў руках, пры гэтым рабіў такія рухі, як робяць, калі пачынаюць новы раунд на баксёрскіх турнірах. Хехе ну і як яны маглі не затрымацца?:D. Па дарозе я яшчэ прасіў, каб узяць Віктара зь Беларусі і Госю. Мы суправадзілі іх два бусы проста на сквот, а там ужо чакалі сябры, піва, прывітаньні, веган хавка і яшчэ смс-ы – "дзе рэшта сяброў?". Перад канцэртам яшчэ футбол kick you ass, размовы – прыгажосьць. Але

што тут шмат казаць, даўно ня чуў такой атмасферы, нягледзячы на тое, што я там быў упершыню. Шмат kids, і хаця яны пакуль маленькія, усе ведаюць, што праз колькі год яны будуць сілай анархіі, панк-рока і свабоды. Усе размаўляюць з усімі, нягледзячы на тое, год ты у панк року або 10. Канцэрт – пазітыў, якога даўно ня бачыў, скажу, што Ignite – гэта нішто, калі параўноўваць атмасферу і забаву на ,,zakazny squat". Пасьля зайебістага канцэрта - after party, дзе ўсе забаўляліся, каманды, амаль 50 людзей, якія сюды прыехалі, ну і ўсе, хто зьвязаныя са сквотам. На гэтым моманце хачу падзякаваць Міку за тое, што мае рукі ўвесь час на пульсе таго, што тут адбываецца,

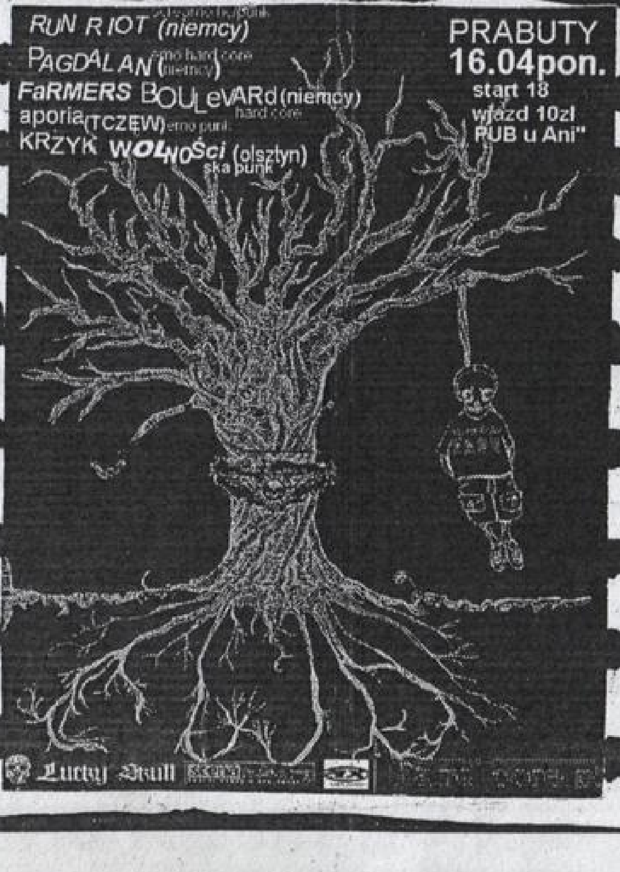

за "стварэньне чагосьці зь нічога", як напісана вялікімі літарамі на сквоце, гуртам Run Riot і Pagdalan (luv ya guys) ну і ўсім маім сябрам за пазітыўную забаву, а таксама ўсім, дзякуючы каму мы адчувалі сябе як дома. Але пасьля таго, як мы весяліліся паўночы, уставаць было вееельмі цяжка – хочацца спаць, крыху баліць галава, шашкі, сустрэча з сябрамі, якія вярталіся дадому аўтаспынам... прыйшоў і наш час. Зьбіраемся, разьвітваемся з усімі і кажам, што мы тут яшчэ абавязкова спаткаемся. Усе ў бусе, крышку піва на дарогу, каб лепш прачнуцца, і ў дарогу, да Ольштына шмат кіламетраў. Даехалі за чатыры гадзіны, трэба было чакаць на vegan food, але мы дачакаліся. Людзей малавата, калі ведаеш, колькі прыходзіць звычайна. Першымі граюць Pagdalan, heart core, потым Run Riot і песенька зь прысьвячэньнем да нас: мне, Бядроне, Караліне і Каміле за таварыства ў бусе і дапамогу ў перакладзе з польскай на ангельскую і наадварот. Файна было іх паслухаць на нармальным апараце, ну а пад канец прыехала яшчэ адна каманда, таксама з Нямеччыны, **Farmers Boulevar**, вакаліст у цішотцы 4 sivits – зразумела, якая будзе музыка. Тым вечарам я больш за ўсё бавіўся пад іх музыку: можа таму, што яна добрая для забавы, можа таму, што я іх раней ня чуў, можа проста таму, што мы бавіліся з сябрамі з run riot і pagdalan. Напрыканцы па маёй просьбе (бо я ведаў, што яны яе граюць) – мая ўлюбёная песьня **7 seconds**, амаль што аргазм. Для мяне гэта песьня вельмі значная, яна заўжды кажа памятаць пра тое, што ў жыцьці важна, ну і ,,i'm gonna stay young till' i die" :d. Пасьля – падзякі камандам, разьвітаньне з run riot boys, ну а з Pagdalan мы яшчэ сустрэнемся, і дамой. Яшчэ размовы, піўка на добры сон з сябрам, які паехаў далей (8 дзён у туры!), ранішняя веган фуд, я адправіў яго на трасу, а сам – да працы, пра якую ведаў, што яна мяне чакае, яшчэ тады, калі адпачываў у Любліне.:/. Але мы дамовіліся, што сустрэнемся з Pagdalan boys у Шчытне.

Чацьвер – цяжкі дзень, на нагах з 7 раніцы пасьля 3 гадзін сну і размоваў аб працы, потым на цягнік да Шчытна, гатаваць веган сьнядзец для гуртоў, ну і яшчэ раз сустрэцца перад канцэртам. Я добра ня ведаў, што хачу рабіць на наступны дзень (Wegrow ці Дні зямлі ў Варшаве), а пасьля канцэрта (чарговы zajebisty выступ каманды зь Нямеччыны) і доўгіх размоваў у Міхала, дзе мы ўсе спалі, (thnx за мілую атмасферу, смачны суп і за ўсё;)) я вырашыў ехаць зь немцамі на іх апошні канцэрт у Дзялдове. Раньні сьняданак, душ, ну і яшчэ Нік паказаў свій парашут :D:D:D пазітыўна. У бусе – размова пра прыкры інцыдэнт у Шчытне (паказваньне фашыстоўскага прывітаньня, якога, думаю, ніхто з арганізатараў не заўважыў), пра панк рок і жыцьцё. Да Дзялдова мы даехалі за тры гадзіны, пакупкі - і да клюбу, але перад гэтым мы зладзілі пікнік, футбол, потым -

канцэрт. Апошнім часам я зразумеў, што сапраўдны панк рок – у маленьніх мястэчках, дзе няма моды, дзе няма мача пога, дзе людзі хочуць весяліцца, штосьці падобнае было і ў Дзялдове. Дзякуй арганізатарам Эўцы і Робцю з "Атэнцыі" за ўсё, luv ya, ну і Тукан, без якога некім не сыгралі б у

Польшчы. Напрыканцы хлопцы з Pagdalan зрабілі сюрпрыз – прысьвяцілі мне на канцэрце 4-5 песень. Я буду доўга памятаць гэтых людзей і гэтыя дні.

Zakazny squat. Маэк

Music is our weapon, lyrics are our bullets…

Усё ок, вось толькі чаму вельмі часта словы ляцяць кулямі ня ў бок фашызму, сэксізму, хлусьні і абыякавасьці, а наўпрост у чыесьці сэрцы? Прычым ляцяць як быццам бы і не спецыяльна, а так… зрываюцца па звычцы ў штодзённых размовах. Ты можа іх увогуле не заўважыў/ла, калі б яны не мелі ўласьцівасьць суправаджацца гучнымі залпамі сьмеху.

{ усім павінна быць весела. ах, ты не сьмяешся? Ну вядома ж, сам такі/сама такая! }

Чаго вартыя ўсе гэтыя патасныя разважаньні пра роўнасьць, талерантнасьць і павагу адно да аднаго, калі выхадзец з Каўказа для цябе так і застаўся "**хачем**" або "**чуркой**", асоб з іншай сэксуальнай арыентацыяй ты па-ранейшаму называеш "**підарамі**", "**підрыламі**", а дзеля таго каб прынізіць ці пакпіць з кагосьці просты выраз "***ну что ты как баба***" дагэтуль застаецца адным з самых дзейсных сродкаў?!

Даун, алігафрэн – гэта медыцынскі дыягназ, а не абраза!!

Ад фалацэнтрычнага гумару (?) хочацца ванітаваць (часам мне падаецца, што некаторыя жартаваць на іншыя тэмы, акрамя як "пра яйца" ня могуць у прынцыпе).

Калі гэта ўсьвядомленае адлюстраваньне жыцьцёвых прынцыпаў - тут усё зразумела, нам проста не па адным шляху. Але калі ты насамрэч так ня думаеш, то навошта бяздумна кіравацца гэтымі тупымі стэрэатыпамі ака традыцыямі?

… Словы без дзеяньня=0… у некаторых выпадках. У іншых яны сьвісьцяць кулямі і разрываюцца дзесьці ўнутры. Там, дзе не чуваць гэтага **** смеху. А звонку ўсё так проста, міла і бяскрыўдна.

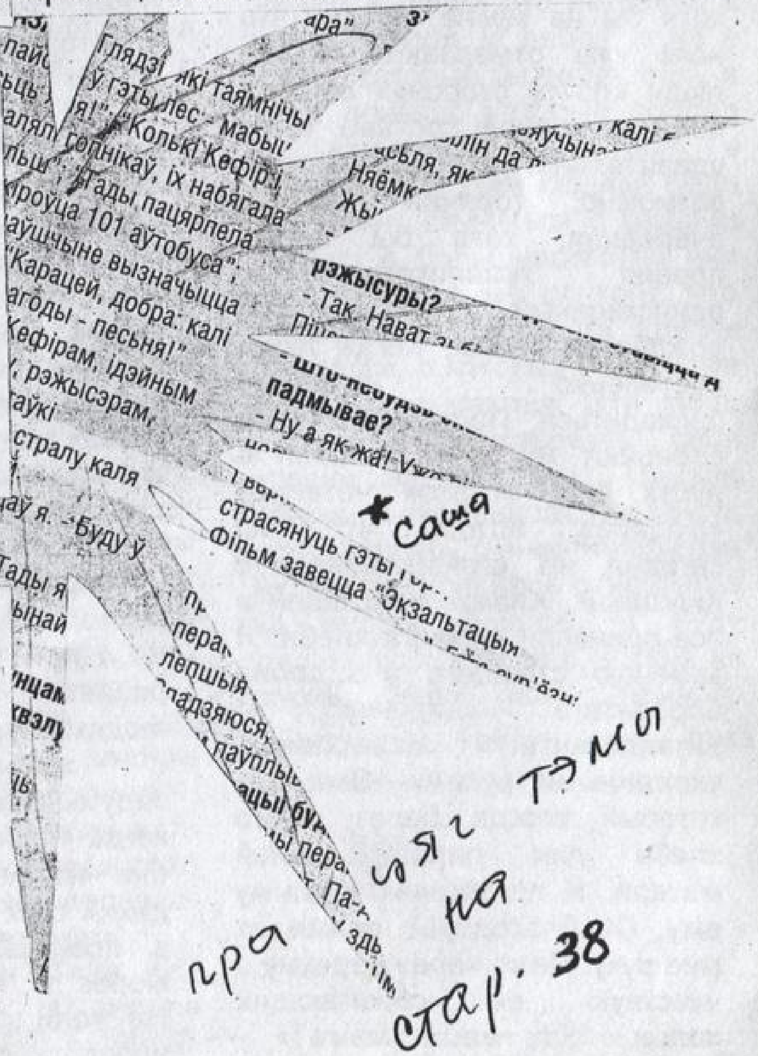

*Саша

працяг на тэму стар. 38

FNB: тусовка или ответственность?

Морозное февральское утро. Хивка сменяет меня на хлебе, т.к. даже в моих финских варежках постепенно перестаю чувствовать пальцы. Все, кто пришёл в эту субботу на FNB, пытаются своими кедами расчистить под собой уже довольно толстый слой замерзшего снега, чтобы стоять хотя бы на земле, потому что ноги уже отмерзают. А все люди «по ту сторону» сегодня почти в полном составе. И не удивительно: в такой мороз, возможно, горячий чай и очередная, хотя бы малая порция гуманитарии – единственный способ дождаться весны. Когда люди постепенно начинают расходиться, Пашка с Ксюшей собирают мусор, а у меня в руках еще остаток четверти «Водара», потому что мы сегодня не сговаривались с Кириллом, Хивкой и Ксюшей и все принесли до фига хлеба. Я замечаю стоящего в стороне бородатого дядечку – интеллигента с очень ухоженными руками. Это тот, который всегда берет много хлеба для парализованной матери. Я протягиваю буханку ему. Он благодарно пожимает мне руку. Даже через варежку я чувствую ее обжигающий холод. «Как ваша мама?» - спрашиваю я. И вдруг он поднимает голову, в его грустных глазах пробегает какая-то непонятная искорка, он начинает судорожно кивать головой и с улыбкой, невиданной мне раньше, быстро-быстро проговаривает: «Да-да-да! Спасибо огромное! Она вроде получше. Вот кушать лучше стала. Жалко, на улицу не выходит – я бы вас познакомил. Она всем вам огромное спасибо передавала. Знаете, а вчера она даже как-то по квартире передвигаться стала. Вот не поверите! Она старенькая уже, почти 90. Вот уже несколько лет лежачая. Ну ничего-ничего. Спасибо вам огромное, что спросили. Огромное спасибо! Я так вам всем благодарен! Спасибо!»...И я никогда, наверное, не забуду этот момент. В этих грустных и пустых глазах буквально на одно мгновение, пока он тараторил весь этот монолог, я увидела...жизнь! Это то же самое, что потрогать воздух или взвесить душу. Увидеть то, что, казалось бы, все знают, но никто не видел. Я поняла, как она выглядит. Весь многогранный и необъятный смысл этого слова в одном взгляде, в одной маленькой искре, промелькнувшей в глазах этого забытого человека. И тогда я вдруг поняла: а какой смысл в этой сраной еде?

Чего ради мы каждую субботу приходили в одно и то же время на одно и то же место? Чтобы раздать этим несчастным людям очередную порцию каши с хлебом?!... Вы не задумывались, чего ждут ОНИ, когда приходят сюда? На что они надеются, когда идут в дикий снег и проливной дождь, в пронизывающий до костей мороз и невыносимую жару? Неужели только для того, чтобы удовлетворить свои животные потребности или закусить чем-

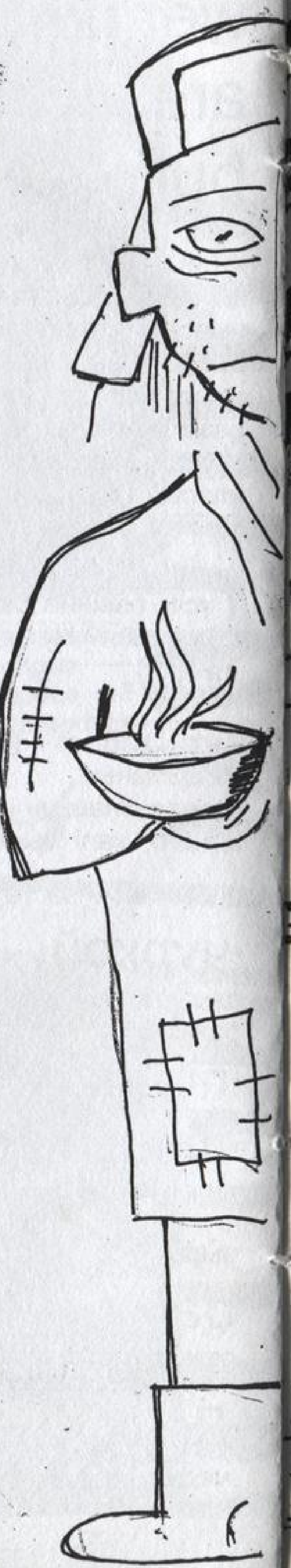

то бутылку чарла??? Никогда не задумывались о смысле жизни БОМЖЕЙ? Ведь нет ни семьи, ни крыши над головой, ни работы... нет смысла. Есть только мысли о том, что вот еще пару дней, и можно будет придти сюда, встретиться с такими же, как ты... с тобой поговорят, тебя послушают..., тебе дадут НАДЕЖДУ. Вот в этом смысл их жизни, еда – ни при чем. Как сказала однажды какая-то бабулька с FNB: «Мы и так как-то раньше питались, не сдохли!» И я вдруг поняла, что, бля, она ведь права! И то многое, на что я раньше, скрипя сердцем, закрывала глаза, теперь хочу донести до каждого «активиста FNB":

Моему мозгу неподвластно понять, НАХУЙ приходить каждую субботу сюда, неся с собой остатки батона из дома, если главная цель пребывания на FNB – «пообщаться с пиздатыми HC-музыкантами, узнать новости о том, как кто вчера побухал на ретро и взять пару флаеров на концерты», как поведал мне один такой «активист». И что это за новые прекрасные девочки, которые так усердно строят глазки парням на FNB, что даже не замечают, с каким отвращением на своей роже они отпрыгивают от подошедшего к ним познакомиться грязного Джонни и с каким пафосом говорят: «Ооой, не трогай меня, это новая куртка». Аж блевать от таких тянет! (Я не стану конкретизировать, но многие поняли, о ком я сейчас говорю). Я, например, не могу закрывать глаза на то, что уже несколько раз на сумках моих «псевдо-хардкор-одноклассничков» рядом со значками "Take Air", "Куклы» и «SKA», я видела надпись "FOOD NOT BOMBS". Многие из них даже не знают, что это означает! А когда, состроив дуру, я спросила об этом одного из них, то он мне поведал, что это «новое модное движение в альтернативной сцене, которого тебе не понять». ПИЗДЕЦ! · Можно смириться с теми, что из Emo сделали моду и по MTV его называют «новым молодежным движением» (не беда, что оно зародилось туеву кучу лет назад в NY), что месяц назад в Гродно с Гогичем и Викой мы шли по улице и считали хипарей в майках «Monster"..., но что FNB становиться модой, я не собираюсь терпеть!

Я еще раз повторю: *ЭТО НЕ ТУСОВКА, А ОГРОМНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ!* и если ты и решил помогать людям – делай это искренне и от всей души. И дело тут не в хлебе, который ты покупаешь, и не в деньгах, которые собрал на концерте... а дело в отношении к этим людям! Ведь это может случиться с каждым из нас, а большинство из них потеряли все не от того, что пропили, а совсем по другим причинам, о которых некоторые и не догадываются. Эти люди мечтают почувствовать себя такими же, как мы.. Такими, какими были раньше. Поверьте, пообщавшись с ними, послушав их, я поменяла свое отношение ко многим вещам.. и буду делать все, для того, чтобы их жизнь была хоть немного красочной.. ведь они тоже достойны этого...

Rita X

Совсем недавно, на протестах против Большой Восьмерки в Германии они снова дали о себе знать. Они бунтовали. Причем самым наглым и ярким образом. Притягивая внимание и вызывая симпатию людей. Приводя в растерянность копов. Смешные и безумные... Кто они? CIRCA - Армия Бунтарей-Клоунов.

ЧТО ТАКОЕ АРМИЯ БУНТАРЕЙ-КЛОУНОВ

«Мы не можем начать красиво и безупречно. Не бойтесь быть дураками; начинайте как дураки.»

Chogyam Trungpa Rimpoche

Все! Все! Собирайтесь сюда! Подходите!

Дамы и господа, мальчики и девочки, друзья и враги, добро пожаловать в беспрецедентный, неожиданный, совершенно парадоксальный, причудливо красивый, новомодный мир Подпольной Повстанческой Армии Бунтарей-Клоунов (CIRCA).

Мы **анонимны**, потому что мы отказываемся от спектакля славы и мы это каждый из вас. Потому что

без настоящих имен, лиц и носов, мы показываем, что наши слова, мысли, мечты намного более важны, чем наши биографии. Потому что мы отвергаем общество надзора, которое наблюдает, контролирует, шпионит, записывает и проверяет каждое наше движение. Потому что, скрывая наши личности, мы наделяем наши действия силой. Потому что с помощью грима мы придаем сопротивлению смешное лицо и снова становимся видимыми.

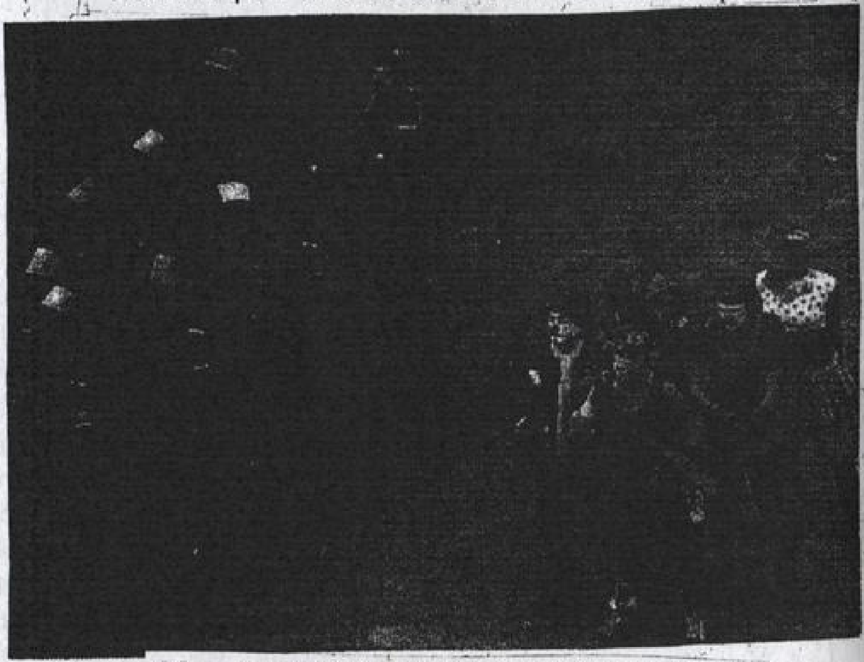

Мы **мятежники**, потому что мы поднялись из ниоткуда и мы везде. Потому что идеи можно игнорировать, но не подавить и восстание воображения непреодолимо. Потому что, где бы мы не упали, мы встанем снова и снова, и снова, понимая, что ничего не потеряно для истории, что ничего еще не закончено. Потому что история не движется по прямой линии, а течет как вода, иногда кружась, иногда просачиваясь, струясь, затапливая – всегда непостижимо, неожиданно, внезапно. Потому что основное в мятеже — это блестящая импро-

визация, а не безупречное планирование.

Мы **бунтари**, потому что мы любим жизнь и счастье больше, чем "революцию". Потому что революции не бывают окончательными, а восстания продолжаются бесконечно. Потому что мы преодолеем незаметно привитую нам тенденцию к невмешательству способами, которые невозможно предусмотреть. Потому что мы не хотим изменить мир "для всех", мы хотим изменить "наш" мир. Потому что мы всегда будем противиться и избегать тех, кто использует и монополизирует власть. Потому что бунтари могут поменять все - свою жизнь, творчество, любовь, еду, радость, образование, мышление, и в наибольшей степени - то, как они бунтуют.

Мы **клоуны** – кем же еще мы можем быть в этом дурацком мире? Потому что внутри каждого человека находится пытающийся вырваться непокорный клоун. Потому чтоо ничто так не подрывает власть, как выставление ее на посмешище. Потому что с незапамятных времен обманщики выпячивают проблемы и противоречия жизни людей, создавая последовательность через беспорядок. Потому что дурачки одновременно внушают страх и невинны, мудры и глупы, артисты и инакомыслящие, целители и посмешища, козлы отпущения и политические подрывники. Потому что шуты всегда преуспевают в неудачах, всегда говорят «да», всегда надеются и всегда чувствуют всё глубоко. Потому что клоун может пережить все и всегда избежать неприятностей.

Мы **армия**, потому что мы живем на планете в постоянной войне — войне денег против жизни, прибыли против достоинства, прогресса против будущего. Потому что война, обжирающаяся смертью и кровью, чертовыми деньгами и токсинами, заслуживает неприличный

труп ненормальных солдат. Потому что только армия может объявить абсурдную войну с абсурдной войной. Потому что сражение требует солидарности, дисциплины и обязательств. Потому что по одиночке клоуны трогательные создания, но в группе или толпе, бригаде или батальоне они чрезвычайно опасны. Мы — армия, потому что мы злы, и

там, где проигрывают бомбы, мы победим простым смехом. И этот смех должен повторяться.

Мы – **CIRCA**, потому что мы приблизительны и двойственны, ни там, ни тут, но в самом могущественном из всех мест — между порядком и хаосом.

БЕГИТЕ ИЗ ЦИРКОВ! ПРИСОЕДИНЯЙТЕСЬ К ОТРЯДАМ ПОДПОЛЬНОЙ ПОВСТАНЧЕСКОЙ АРМИИ БУНТАРЕЙ-КЛОУНОВ

www.clownarmy.org
перевод: zaraz.org

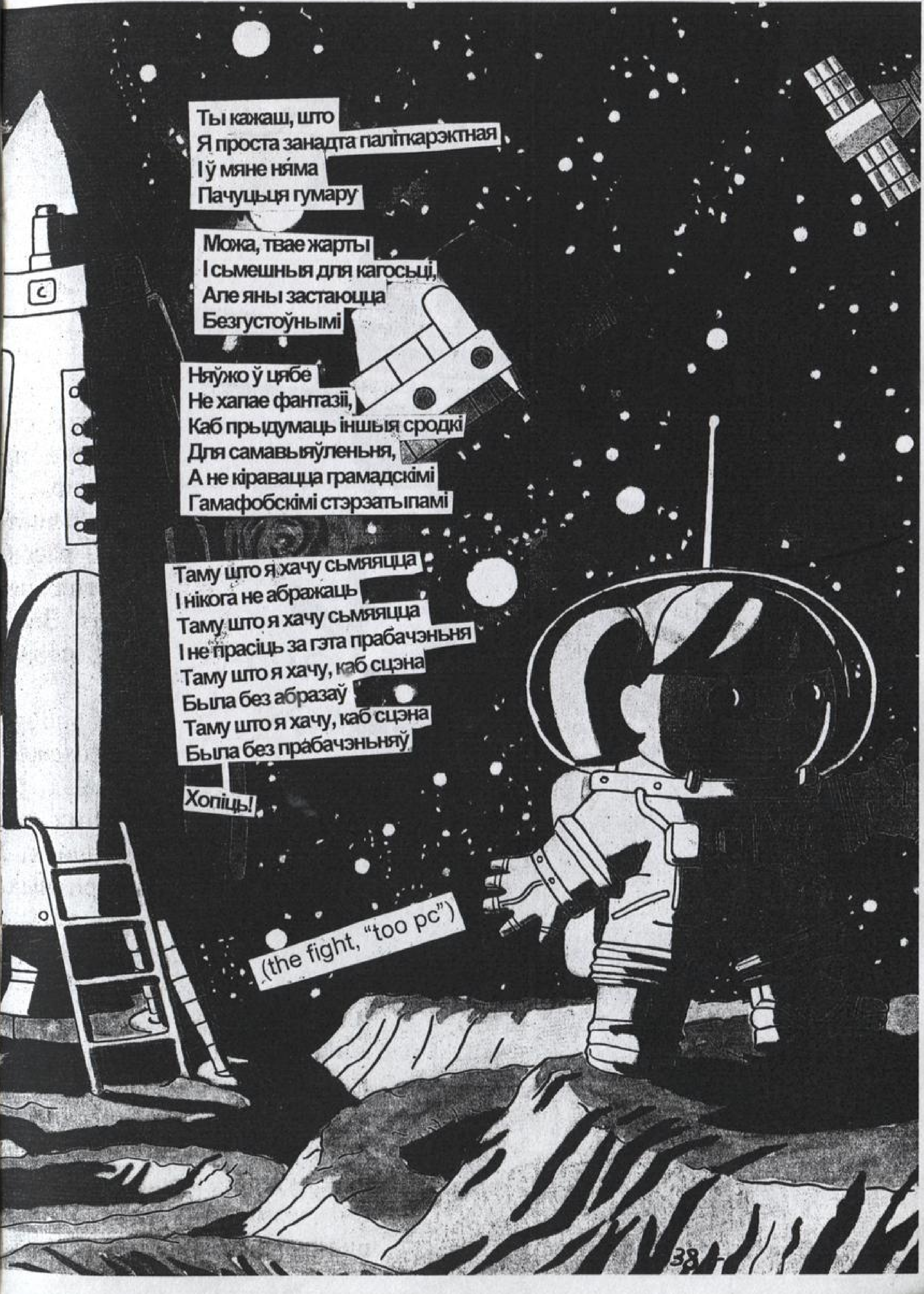
Ты кажаш, што
Я проста занадта паліткарэктная
І ў мяне няма
Пачуцьця гумару

Можа, твае жарты
І сьмешныя для кагосьці,
Але яны застаюцца
Безгустоўнымі

Няўжо ў цябе
Не хапае фантазіі,
Каб прыдумаць іншыя сродкі
Для самавыяўленьня,
А не кіравацца грамадскімі
Гамафобскімі стэрэатыпамі

Таму што я хачу сьмяяцца
І нікога не абражаць
Таму што я хачу сьмяяцца
І не прасіць за гэта прабачэньня
Таму што я хачу, каб сцэна
Была без абразаў
Таму што я хачу, каб сцэна
Была без прабачэньняў

Хопіць!

(the fight, "too pc")

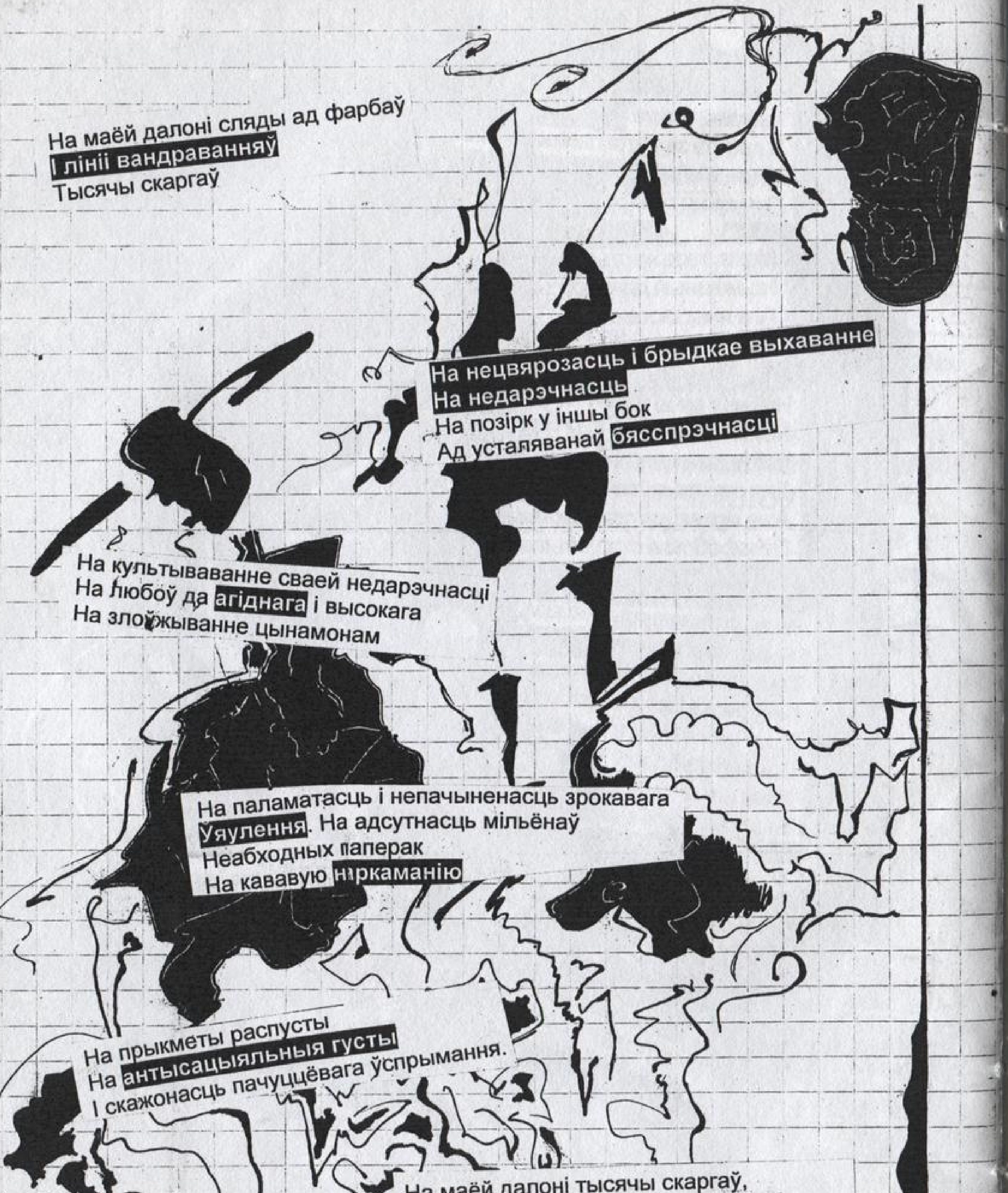

На маёй далоні сляды ад фарбаў
І лініі вандраванняў
Тысячы скаргаў

На нецвярозасць і брыдкае выхаванне
На недарэчнасць
На позірк у іншы бок
Ад усталяванай бясспрэчнасці

На культываванне сваей недарэчнасці
На любоў да агіднага і высокага
На злоўжыванне цынамонам

На паламатасць і непачыненасць зрокавага
Уяулення. На адсутнасць мільёнаў
Неабходных папераак
На кававую наркаманію

На прыкметы распусты
На антысацыяльныя густы
І скажонасць пачуццёвага ўспрымання.

На маёй далоні тысячы скаргаў,
Якія *ніколі не будуць* разглёджаныя
Магчыма, таму яна выглядае старэйшай,
Чым ёсць на самой справе.

People_hunter

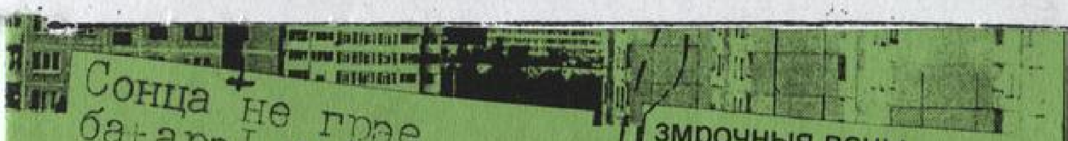

Сонца не грэе
ба+арэI маўчаць мне
зас+алося
к
+олькI
РычААЦЬ

(I)

змрочныя вочы
фоташоп не ўратуе
error :: error: ok?

(II)

Па ма!х вачах
паказваюць +рэш-кIно
сёння а восьмай

(III)

Якіх абсалютна выпадкова
навыбіралася роўна 13

Гэта зборнік абсалютна няправільных хайку, часам нават і не хайку зусім. Але нам падабаецца назва... Урэшце рэшт, трэба ж іх неяк называць?

*****

people_hunter & hivka

Гэтую старонку я мраспорыла
Саша Irreparable... Так што... enjoy!

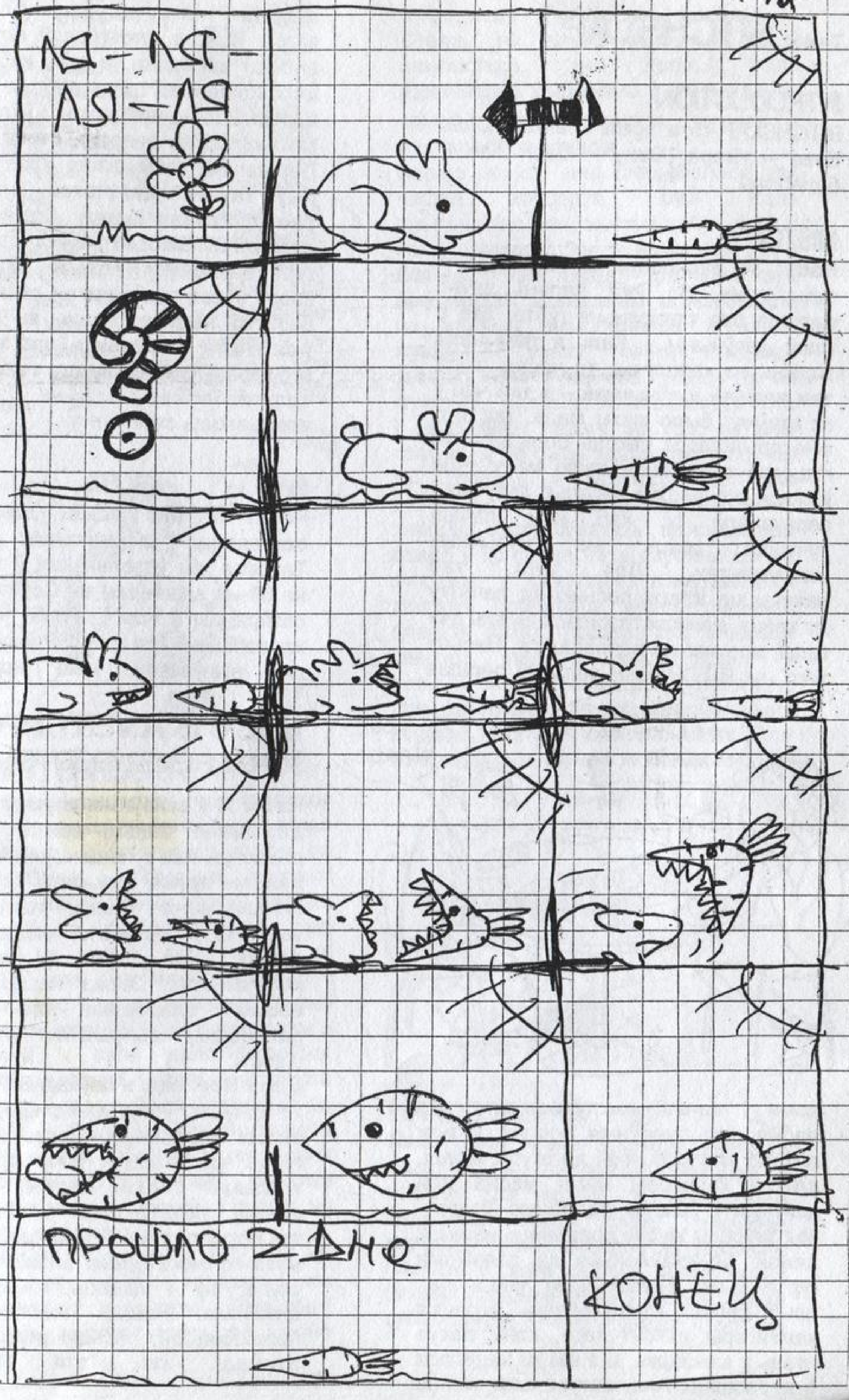

Тэма: **BITCHSLAP**

INTRODUCTION

BITCHSLAP гэта: Rads – вакал, Chris Beee – гітара, Dany – бас, Nina – барабаны.

HISTORY

Rads: Я заснавала BITCHSLAP 4 гады таму, бо ўжо вельмі даўно марыла пра стварэньне гурта, дзе б гралі дзяўчыны. Калі я пачынала хадзіць на канцэрты, то часам была там адзінай дзяўчынкай – у той час у хк дзяўчат было зусім мала, так што мне прыйшлося чакаць больш за 10 год, каб спраўдзіць сваю мару! Але ўрэшце я знайшла некалькі дзяўчын і пераканала іх, каб яны пачалі вучыцца граць на музычных інструментах. Для таго, каб навучыцца іграць песьню ад пачатку да канца, нам спатрэбілася амаль два гады, але мы не адчайваліся. Пасьля таго, як BITCHSLAP запісалі першае

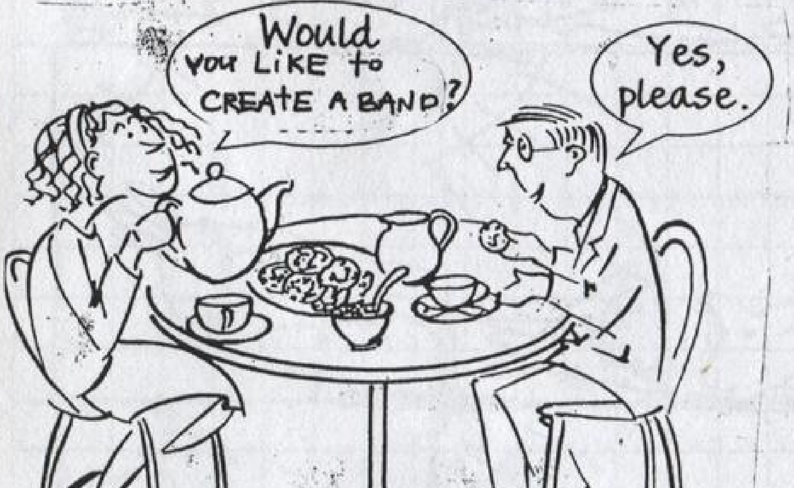

дэма і пачалі выступаць, на нас пасыпаліся цудоўныя водгукі, у тым ліку ад хлопцаў, якія дагэтуль казалі, што ў хардкоры няма месца для дзяўчын і ўсякую падобную бздуру. Мы заўсёды мусілі працаваць нашмат цяжэй, бо стаўленьне да дзявочага гурта было іншым: нам увесь час прыходзілася выслухоўваць дурацкія камэнтары наконт таго, каму пасуе граць у камандзе, а з кім ім хацелася б пераспаць. Але, натуральна, мы не зьвярталі на гэта увагу. Для мяне важна на тое, хто грае ў гурце і як ён(яна) выглядае, а тое, каб рабіць штосьці вартае, граць добрую музыку, адрывацца на канцэртах і ўкладаць у каманду сваю энэргію, сэрца і душу. Першапачатковы склад удзельніц ня быў гатовы да такой аддачы і самаўдасканаленьня, таму яны пакінулі BITCHSLAP; а ў студзені 2007 гурт папоўніўся новымі людзьмі – зараз у нас самы круты склад! Мне было б нецікава граць зь людзьмі, якія нічога ня ведаюць пра хардкор і яго карані, робяць нешта толькі дзеля папулярнасьці і не гатовыя прысьвяціць сябе гурту.

I'VE GOTTA HAVE

Rads: У нас ёсьць дэма, якое складаецца з чатырох песень. Таксама мы ўдзельнічалі ў трыб'юце на 80-ыя з каверам на Cocksparrer і ў складанцы Your Punk vol.3. з кампазіцыяй Put some Pussy. Сёлета мы выпускаем наш новы CD.

MUSIC IS A VERY IMPORTANT PART OF EVERYBODY'S LIFE

Rads: Я ў асноўным слухаю punk/oi, і для мяне вельмі важна захаваць ольдскульнае гучаньне ў BITCHSLAP. Калі мы толькі пачыналі, то не маглі гучаць яшчэ больш па-панкаўску, таму што дзяўчаты насамрэч ня ведалі, як граць на сваіх інструментах. Зараз нашая музыка нашмат цяжэйшая, але мы па-ранейшаму прытрымліваемся старой школы.

Chris Bee: Калі я слухаю BITCHSLAP, то адчуваю ў музыцы сапраўдную old school атмасферу. Зараз я граю ў гурце на гітары і хачу працягваць традыцыі старой школы, але мне вельмі падабаюцца мош-моманты, так што я пляную ўдасканаліць нашую музычку некаторымі элементамі нью скула, ну і дадаць крыху больш цяжаляка. Нашыя тэксты поўныя першабытнай ярасьці і злосьці, і таму хочацца, каб гэта знаходзіла

адлюстраваньне ў музыцы. Зараз я слухаю як старыя, так і новыя каманды: Cold Front , Billy Club Sandwich , Irate , Sworn Enemy, Agnostic Front, Sheer Terror, Cold As Life, Madball , Sub Zero, Breakdown , Slumlords, Cro Mags , Harley's War, Murphy's Law, Settle The Score (Нямеччына) , TJ Maxx (Японія), Second Arms (Японія), Crossed The Line (Бельнія) , Facescarz (Японія), Skarhead, Crown Of Thornz, Icemen, Regan Youth, Underdog, Maximum Penalty, Outburst, Youth Defence League, Cock Sparrer – мяшанка са старой і новай школы, але ўсе належаць да цяжэйшага боку хардкора.

THE BEST CONCERT EVER

Rads: З тых канцэртаў, якія гралі мы самі, мне вельмі запомнілася нашае першае шоу ў маленькім клубе на Demark Street у Лёндане, паколькі гэта быў пэўны вынік маёй цяжкай працы. Было файна бачыць тых дзяўчын на сцэне, якія наўрад ці стаялі б там без маёй страсьці і рашучасьці стварыць каманду. Толькі што мы адыгралі ў Брайтане разам з Hatebreed, і гэта было цудоўна: адэкватныя людзі ў залі і, асабіста для мяне – незабыўныя ўражаньні ад таго, што я была на адной сцэне з Крысам, якім я заўсёды захаплялася як музыкам. Я хачу, каб хардкор дагэтуль штосьці значыў, і людзі не парыліся з-за пантоў!

Chris Beee: Я сыграў з BITCHSLAP пакуль што адзін канцэрт, мы падтрымлівалі Hatebreed. Гэта быў мой першы выступ з камандай, і мяне так пёрла, што я разьбіў некалькі гітар...хаця я заўсёды так раблю. Стаяць на адной сцэне з такой вакалісткай, як Rads, было адначасова хвалюючы і крута: яе на самой справе хвалюе музыка і жанчыны ў хардкоры.

Больш за ўсё мне спадабалася тая частка канцэрта, калі Rads прысьвяціла наш выступ дзяўчынам у залі і сказала: *"вось чаму мы гэта для вас робім, ladies"* - для мяне гэта быў вельмі кранальны момант. Але на жанчын, якія граюць у гэтым музычным стылі, часта глядзяць зьверху ўніз і не паважаюць іх як музыкаў. Bitchslap хоча зьмяніць гэта і заслужыць павагу за тое, як яны граюць, а не быць кавалкам плоці, на які глядзяць і кажуць, што для дзяўчыны яна нішто такая. Дзяўчыны і хлопцы заслугоўваюць аднолькавай павагі ў hc сцэне, гэта ахуенна цяжка – граць у камандзе, рэпетаваць і таксама працаваць увесь тыдзень, плаціць шмат грошай, каб зладзіць канцэрт, падтрымліваць сцэну ў розных частках сьвету проста таму, што ты любіш музыку, і фінансавыя выдаткі ніколі не кампенсуюцца. Але сэнс ня ў грошах, а ў любві да музыкі.

HARDCORE IS A...

Rads: для мяне хардкор значыць адсутнасьць штучнасьці, жыцьцё з павагай да іншых, адданасьць і вернасьць самім сабе. Дзякуючы хардкору я пазнёмілася зь лепшымі людзьмі ў сваім жыцьці...а таксама з самымі горшымі. Як і ў любой іншай субкультуры, тут шмат проста

моднікаў, але я не лічу гэта галоўнай праблемай. Галоўная праблема – гэта тое, што людзі, якія толькі пачынаюць уваходзіць у сцэну, не атрымліваюць належнай "адукацыі" – у іх перад вачыма шматлікія прыклады тых, хто ў хк толькі для славы і задавальненьня ўласнага самалюбства, яны пачынаюць рабіць штосьці толькі тады, калі гэта нехта бачыць. Новае пакаленьне пераймае іх паводзіны і праз гэта страчвае сябе. Яны паводзяць сябе як дурні, і калі ты запытаешся ў іх, што гэта значыць для іх, то ўбачыш, што за іміджам не стаіць нічога. Таксама яны ня ведаюць і не паважаюць старыя каманды, яны ўпэўненыя, што Hatebreed, Arkangel і Shattered Realm – пачынальнікі руху. Потым яны сабіраюць уласны гурт, капіруюць вышэй названыя каманды і пры гэтым лічацца крутымі музыкамі... what the fuck?

Chris Beee: Хардкор музыка зарадзілася напрыканцы 1970, калі прадстаўнікі самых розных накірункаў – панк-рокеры, скашнікі, металхэды, рэперы, скінхэды і ньювэйверы былі разам, хаця і разьвівалі свой музычны стыль. Дзякуючы хардкору зьявіліся стэйджджайвінг і слэм. Дарэчы, слэм адносіцца да музыкі, а не да таго, каб выштурхаць каго-небудзь з піту.

Ольдсульшчыкі пачалі ту-стэпіць, але пры гэтым ні на кога не налятaлі і паважалі месца іншага. Потым металісты пазычылі слэм-дансінг, але яны называлі яго мошам: проста бегалі па кругу і выпадкова на каго-небудзь натыкаліся. Хардкор кідз былі і застаюцца супраць гэтага. З цягам часу ім надакучыла проста ту-стэпіць, і яны вынайшлі ўласны стыль з флорпанчынгам, "млынамі" – ўсё гэта былі новыя разнавіднасьці слэму. Я люблю сёньняшнюю сцэну, і для мяне піт гэта тое, дзе можа здарыцца ўсё што заўгодна, тое месца, дзе я пакідаю ўсю сваю незадаволенасьць, і калі мяне хтосьці ўдарыць, то гэта мая віна, што лічыў варон і не абараніўся. Мяне рубіць, калі людзі пачынаюць скардзіцца, што, маўляў, іх зачапілі ў піце – гэта не па хардкору. Калі ты баішся, што цябе зачэпяць у піце, ідзі на хард-рок канцэрт: this is Hardcore and we keep it United and strong. One Scene, One Family, United , Worldwide ставімя да незнаёмага як да брата, дапамагаем яму падняцца з падлогі, не ўтоптваем яго твар у зямлю, паколькі мы паважаем адно аднаго – вось што значыць юніці.

Так, ёсьць шмат людзей, якія тут толькі дзеля моды, але так было заўсёды. Памятай пра свае карані і ня будзь як гэтыя моднікі. Будзь сапраўдным/ай, не забывайся, што ўсё гэтыя крыкуны, якія пачынаюць дракі на канцэртах – усяго толькі прыдуркі, якім не хапае ўвагі. Проста памятай, з чаго пачынаўся хардкор і прыўнясі яго на іншы, лепшы ўзровень ў сучаснасьці і дзеля будучыні. Паслухай старыя каманды, зь якіх усё пачыналася – у іх насамрэч ёсьць чаму павучыцца. Я спрабую зрабіць штосьці, каб сітуацыя зьмянілася ў лепшы бок. Я люблю цябе, хардкор музыка! Нахуй моду, проста слухай музыку ў сваім сэрцы і атрымлівай ад гэтага асалоду – вось у чым сэнс!

LIFESTYLE

Rads: Я зьяўляюся вегетарыянкай ўжо 15 год, і гэта мой асабісты выбар. Я нічога ня маю супраць гатаваньня мяса, паколькі паважаю той факт, што не ўсе людзі падзяляюць мае перакананьні. Я ня ем мяса, гэта мой асабісты выбар і я не зьбіраюся лезьці вон са скуры, каб кагосьці ў чымсьці пераканаць, абразіць ці паказаць, якая я крутая, таму што вегетарыянка. Шчыра кажучы, я ня так шмат ведаю пра цяперашнюю стрэйтэйдж суполку – я ўвогуле стараюся быць падалей ад усіх тусовак, але я паважаю людзей, якія маюць пэўныя цэннасьці і імкнуцца жыць згодна зь імі.

Chris Beee: Я падтрымліваю ўсё, што робіць цябе шчасьлівым/ай, калі гэта тое, што табе насамрэч трэба ў жыцьці. Толькі не чытай пропаведзяў і не спрабуй гвалтоўна ў мяне штосьці ўпіхнуць, а то ў мяне складзецца ўражаньне, што я горшы за цябе толькі таму, што не падзяляю тваіх прынцыпаў. Я лічу, што ва ўсіх адно жыцьцё, і кожны/ая заслугоўвае павагі незалежна ад таго, ці прытрымліваецца яна/ёй такіх жа поглядаў, як і ты. Аб'яднаная і вялікая сцэна нашмат лепшая за падзеленую і маленькую.

DREAMS COME TRUE

Rads: Я хацела б сыграць з кожнай мясцовай камандай – ня важна, у якім стылі яна грае, я проста люблю канцэрты. Асабліва мне хацелася б сыграць з гуртом Крыса - Eyecoin Everybody Gets Hurt з Новага Ёрку, а таксама з Madball.

Chris Beee: Без усякага сумневу, з Cold Front. На маю думку, гэта крутая хардкор каманда, і мне вельмі хацелася б адыграць зь імі канцэрт. Сёлета ў іх намячаецца re-union show на The Superbowl of Hardcore ў Нью Ёрку. Іх можна знайсьці на www.myspace.com/coldfront - выбітныя дзеячы NYC-сцэны!

LONDON*HARDCORE

Rads: Аццтойна. Колькі б людзі не пыталіся рабіць выгляд, што ўсё ок, гэта далёка ад ісьціны. Мясцовая публіка вельмі павярхоўная, абмежаваная і часам паводзіць сябе як групка крывадушнікаў. Ім будзе падабацца любы гурт з Лёндана, таму што ў ім граюць іхнія сябры, і будуць абмяркоўваць кожнага/ую – як апрануты(ая), адкуль, зь якой тусоўкі. Брытанская паліткарэктнасьць тут даведзеная да абсурду – людзі ўсяляк пазьбягаюць выказвацца ў твар, затое за маніторам кампутара ўсе становяцца вельмі сьмелымі і крутымі

Панк і хардкор сцэны тут вельмі разьмежаваныя. Некаторыя спрабуюць іх узьяднаць і арганізуюць дзеля гэтага сумесныя канцэрты. Але гэта не працуе, паколькі хардкоршчыкі лічаць сябе лепшымі за дранк панкаў, якія штурхаюць адно аднога ў натоўпе, у той час як самі хацэ чакаюць на ту-стэпы, каб паказаць сябе ва ўсёй прыгажосьці. Канешне, у Лёндане ёсьць крыху файных людзей, якія застаюцца ў баку ад усяго гэтага пазёрства і пантоў, яны робяць штосьці на самой справе вартае і добра разьбіраюцца ў музыцы. Але большасьць – статак авечак, якія чакаюць, пакуль нехта круты прыйдзе і пакажа ім, што слухаць, якія гурты

любіць і якія не, на якія канцэрты хадзіць - усё вельмі ўбога й сумна. Школьная самадзейнайсьць, каб яе пранцы. Самы лепшы спосаб зразумець, што такое лёнданская сцэна – гэта ўявіць тыповую школьную меладраму, падабенства 100%! Мне падабаюцца людзі, якія могуць самастойна прымаць рашэньні. Хардкор ня быў створаны групкай тафгаяў, якія гоняць на ўсё навокал; гэта тое, што аб'ядноўвае людзей, якія апынуліся фактычна па-за межамі грамадства, але яны ведаюць, чаго хочуць ад жыцьця і прыкладаюць для гэтага пэўныя намаганьні. Але існуе зашмат "мідл-клас" інтэрнэт-піздаболаў, якія разбураюць сцэну сваімі спажывецкімі адносінамі і толькі чакаюць, што ім усё прынясуць на талерачцы. Але ўсё дастаецца людзям, якія прыйшлі раней і мусілі б навучыць іх чамусьці. На жаль, адзіная рэч, якой ты можаш навучыцца ў Лёндане, гэта тое, як быць самым крутым, подлым, як запалохваць людзей і прытварацца. Калі я толькі пачынала слухаць хардкор, мы спынілі, каб патрабіць на шоу, нашыя бацькі не падвозілі нас да клюбаў, і часам мы пераадольвалі даволі вялікія адлегласьці, каб пабачыць улюбёную каманду. Нам было ўсё роўна, хто прыходзіць на канцэрты, хто як выглядае. Тады музыка значыла больш, чым публіка, зараз – наадварот. Карані хардкора ляжаць у рабочым класе, але сёньня сітуацыя выглядае інакш: дзеткам больш ня трэба ні за што змагацца, і яны могуць цалкам прысьвяціць сябе свайму зьнешняму выгляду. Вельмі сумна за ўсім гэтым назіраць.

WHAT THE FUTURE?

Rads: Нам пашэнсіла адшукаць такіх удзельнікаў, якія гатовыя граць на канцэртах як мага часьцей і атрымліваць ад гэтага кайф. Хутка мы ўпершыню будзем граць у Бельгіі, а таксама на фэсьце Filled With hate festival у Нямеччыне. Мы плянуем тур па Брытаніі з цудоўным недэрляндскім гуртом All for Nothing зь дзяўчынай на вакале. Усё гэта ўлетку, а напрыканцы года будуць туры ў Іспанію і Францыю.

Chris Beee: Сёлета мы плянуем прыняць удзел у многіх андэграўндных канцэртах у Лёндане, а таксама ў першы тыдзень мая мы пачынаем рабіць новы запіс. Потым, таксама ў маі, нас чакае Filled With Hate Fest, які мусіць быць нішто такім мерапрыемствам. А яшчэ ў нашых плянах тур па Англіі і Эўропе – Галяндыя, Бельгія, . Францыя, Ісшпанія, Партугалія і Італія. Усе мы падтрымліваем дзяўчын у

андэграўнднай хк-сцэне. Мы б хацелі зладзіць тур па Інданэзіі і Японію. Будзе файна, калі нехта можа нам з гэтым дапамагчы.

PS

Rads: Дзякуй табе, xBanditax, за тое, што дала нам магчымасць выказацца. Посьпехаў з зінам, не магу дачакацца, каб яго пабачыць. Мы застаемся верныя нашай мары, і ніхто нас ня спыніць – мы ня хочам, каб хардкор сцэна кантралявалася рознымі тафгаямі, якія падтрымліваюць адно аднаго ў фанабэрлівасьці і пошуках папулярнасьці. Выходзь, рабі штосьці, ня будзь авечкай і заўсёды заставайся сапраўдным/ай. Дзяўчаты, не кіруйцеся стэрэатыпамі і не паводзьце сябе як лярвы – гэта не мае аніякага дачыненьня да хардкора. Але калі гэта тое, што вам трэба, знайдзіце які-небудзь іншы рух. Заўжды вер у сябе і рэалізуй свае мары ў рэальнасьці!

Chris Beee: Дзяўчыны ў хардкоры, заўсёды прыслухоўвайцеся да свайго сэрца і ніколі не дазваляйце сябе прыніжаць ці глядзець на вас проста як на кавалак мяса, думайце уласнымі мазгамі і верце ў сябе. Толькі ад вас залежыць, як складзецца вашае жыцьцё. Я спадзяюся, што вы нам напішаце і прыдбаеце наш новы сідзі, які выйдзе напачатку лета 2007. Дзякуй усім за падтрымку Bitchslap і за тое, што гэта чытаеце, keep your Hardcore Music Scene United !!!! Адна сцэна, адна сям'я, разам, ва ўсім сьвеце.

Інтэрвію made by Аксана (xBanditax)

⇓

myspace.com/xbanditax

TNX!

+

check it out:

www.myspace.com/bitchslaplondon

хмм..
*ці не займат myspace'ч ?? *калі прыйдзе айтовдс??

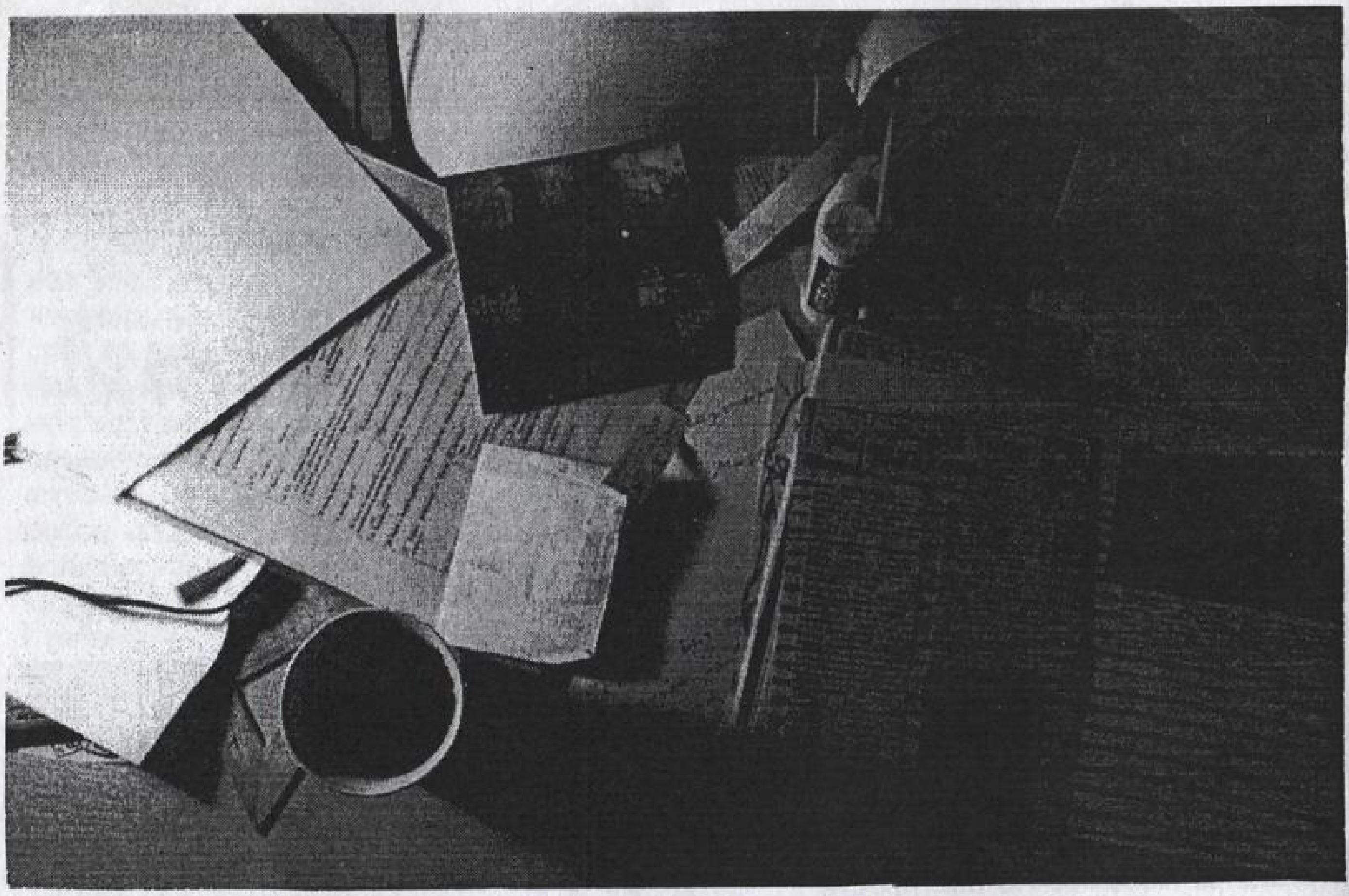

МОЖНА ПАРУШАЦЬ ЗАКОНЫ ФІЗІКІ і не рухацца па інэрцыі,

зьневажаючы на *t* і іншыя ўмовы.

Рухацца наперад, але каб у кожнага кроку быў такі ж энтузіязм, як на старце. Рабіць штосьці не таму, што ўсе пытаюцца "калі ўжо" ці трэба падтрымліваць нейкі "статус", а проста таму, што не зрабіць ты ня можаш.

Да апошняга моманту я вельмі баялася, што №3 выйдзе па інэрцыі. І нават калі зь Ленай, Верай і Сьветай мы пачалі клеіць першыя старонкі, уяўленьне пра тое, што ў выніку мусіць атрымацца, было даволі кепскім.

Але калі праз 5 гадзін мы вярталіся дадому, усё стала на свае месцы: вочы гарэлі, рукі часаліся (і зусім не таму, што гарачай вады ўжо блін няма трэці тыдзень), а вусны проста не пасьпявалі прамаўляць усе прапановы і ідэі.

Чаму такога не было, калі мінулай ноччу я ў муках творчасьці сядзела ля кампа, калі спрабавала расшыфраваць лёнданскі слэнг і выбраць адно зь дзесяткаў значэньняў слова stuff, а сам комп перыядычна не вытрымліваў бясконцых акенцаў images.google.com & photoshop? У тэчцы *н3 – да хвіга крутых тэкстаў, напісаных рознымі людзьмі, а ўсё тое, што мне так хацелася распавесьці, урэшце рэшт зьмясьцілася ў словы. Усё ёсьць, але чагосьці няма...

.... яно прыходзіць толькі тады, калі ты сядзіш з кім-небудзь і абмяркоўваеш, куды наклеіць вось гэты кавалак і што будзе на наступнай старонцы, п'еш кефір і размаўляеш пра ўсё на сьвеце. Апошнія плёткі:), навіны, планы; пра тое, што раздражняе, радуе, засмучвае, хвалюе. І ў выніку, хочам мы гэтага ці не (але я думаю, што хочам)), на паперы застаецца частачка нас, настрояў і таго, што ўжо праз колькі дзён можна будзе назваць успамінамі.

Натуральна, універсальных рэцэптаў няма, але для мяне зін – гэта перш за ўсё зносіны, як прамыя, так і апасродкаваныя. І хаця лепш за ўсё калонкі пішуцца дзе-небудзь на занятках, або седзячы на прыпынку ў атачэньні дзесяткаў незнаёмых фэйсаў/ ў поўнай адзіноце а 7-ай раніцы на падлозе, дні ў кампаніі кампутара ці нават без яго + няхай самы круты вынік не дадуць і дзесятай долі тых эмоцыяў, якія я атрымліваю ўжо трэці раз запар:)

Што будзе далей? ХВ (спецыяльна для масквічоў: ХВ не = "Христос Воскрес!", а = рус. ХЗ)). Але, думаю, пакуль будуць рэчы, здольныя хваляваць і абуджаць уяўленьне *(чым некалі стаў варшаўскі зін CHAOS GRRRLZ , і ў прыватнасьці артыкул пра рыдкальны чырлідэрынг)*, якімі да зарэзу хочацца падзяліцца, але якія звычайна не абмяркоўваюцца ў штодзённых размовах (не будзеш жа падыходзіць до кожнага/й і казаць “а вось ведаеш...”.. хм, а я ж так некалі і рабіла... толькі рэакцыі 0....)), працэс будзе працягвацца.

Азірніся.
Навошта рухацца па інэрцыі, калі ёсьць новыя імпульсы?

UPD; толькі што атрымала ліст ад хлопца з Малайзіі, якому пашэнсіла атрымаць пасылку з далёкай і зараз вельмі душнай (ва ўсіх сэнсах) Беларусі. Ён сказаў, што нічога не зразумеў (а то!), але выглядае Т*К як "late 90's emo zine". Вось цяпер і ня ведаю, што рабіць. Эта ціпа камплімент ці пад'ёбка?

take care,
sashaaaaaaa

зы – наўрад ці яны гэта прачытаюць, але ўсё роўна вялікі дзякуй супрацоўнікам БІС'у за тое, што ні слова не сказалі на нашу імправізаваную рэдакцыю з сотнямі паперак, якія ўвесь час разьлятаюцца па залі, стол з новым ПВА-клеевым пакрыцьцём і 5-гадзінны працоўны дзень. Tnx;)

Я пишу эту колонку в связи с некой дезинформацией некоторых людей по поводу нашего издания. Видимо, из-за поверхностного ознакомления и сложилось такое мнение, а возможно, как это чаще бывает, их просто плохо проинформировали="мне так сказали". А кто вам сказал? Кто-то из авторов? Нет.

Это издание ни в коем разе не является анархическим, антиглобалистским, феминистским, сапатистским (нужное подчеркнуть) или каким либо еще изданием, относящем себя к какому либо социальному, политическому, аналитическому, антиполитическому, террористическому (нужное подчеркнуть) или какому либо движению. Этот зин - мысли. Наши мысли. То, что мы хотим сказать. И если в нем может быть написано больше про девочек (что некоторых подтолкнуло назвать это зин феминстским и обвинить нас в том что мы не так пишем про феминизм как это надо, видимо плохо теорию изучили), то только потому, что нам это интересно сейчас. Завтра станет интересно писать про интегрити или джи джи алена, будем писать про них, послезавтра станет интересно написать про одноклеточных бактерий, рыбу-хлеб и ктулху, напишем про них. Нет, не коверкайте слова, мы не против феминизма, или анархизма например, и может кто-то из нас принадлежит к этим движениям или философии, но сие издание это девственная чистая субстанция мыслей излитая на бумаге. Мы не навязываем никому свое мнение, просто высказываемся. Вы держите частичку каждого из нас, кто приложил руку к написанному, нарисованному, или каким-либо образом посодействовал изданию. Мы рады будем всем, кто захочет что-то сделать для зина: статьям, историям, рисункам, интервью, печати, просто бумаге. Пожалуйста, присоединяйтесь, думайте, рассуждайте, заинтерисовывайте, пишите и издавайте. Это как письма, с теми или определенными темами, как общение по аське, вы же можете поговорить в аське о любимой группе, или о том, какими были выходные? и вас никто не назовет при этом сексистом например, так и тут. Мы есть наши мысли, этот зин - их реализация на бумаге, он попал к вам в руки, значит, мы с вами поделились мыслями, тем, что нам было интересно, значит мы общаемся, вы почитали, подумали, придумали что-то свое, принесли нам, мы посмотрели, напечатали, так вы поделились своими мыслями еще с одной соткой людей=) Присоединяйтесь! и не забывайте - Стей позитив! =))

Вика

зайдзі на www.myspace.com/trucnas_kefiras і даведайся, дзе спампаваць pdf-версіі T*K#1, 2... ★★

чэрвень '07

Вкусное. Сумасшедшее. **Фруктовый лёд.** *КВАС ИЗ БОЧКИ,* **Ратомка, кормить** *комаров,* *SUMMER ONLY SKIRT, C* *мечТАМИ о МОРЕ,* **врываясь в лето,** *ЧЕРЕШНЯ. авантюРЫ. Я родилась летом.* **Греть воду в кастрюле,** *Against me!,* Фонтаны. Открытые полностью окна, *первый привод в милицию,* гопники в белых штанах, *много потных тел, троллейбусы – аддд, дискач!, яркие фотографии,* призрачные колебания воздуха, регги. жарко, все разъехались, скучно. выжженные поля и шорты цвета хаки, піва, жэншчыны. Обветренные лица веснушчатых людей, *открытая терраса в "Старом Менску",* текиладжазз на кухне, *сквоты,* черные ноги, *кто знает что может случиться...*

Lena Sireneva, Kirka, Vera, Мохнатый, Unutcomykolas

Дзякуй: Віка (defiant_kid), ЗОЛЯ!, xbanditax, МАРЭК★, Вера, Света, People_hunter✱, Рыта, Bitchslap, Девочки не хотят, РУСЛАН, xdirtx, Мохнатый (4 translation), Карина, ★ Саша Irreparable, Віка (red_haired)

NO © make your own *COPY*

Спасибо: ВСЕМ кто помогал и вдохновлял!! Делать зин — это очень здорово!! ДА!!

ЛЕНКА ХОЙ sirenevaya@tut.by

ЗРАБІ АСОБНІК! (яшчэ)

cover star: Lana

! не стесняйся - сделай копию!

yesfuture@gmail.com